

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוֹהַר

- מְנַקֵּד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל-29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְתַּת רִיחַ פְּלִל - לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוֹהַר

בְּכ - 20 דִּקּוֹת בְּלִבְד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ ק

◆ קוֹנְטְרָס מְסַפֵּר 18 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה נחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בְּפֶתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנִים שְׂאֲבִינוּ לְכָבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נְהָגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סְפָרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב־ 29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וְכַשְׁמַחְלָקִים ל־ 29 אֲנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ ב־ 20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זְהַר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמִיד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנַחֲשֵׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאֵלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנָם סֵט פְּזוּה, וַיַּחֲלֵק ל־ 29 אֲנָשִׁים שְׂיַלְמָדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא שְׁבָנוּ יְגַדֵּל לְאֵילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיַגְמְרוּ יַחַד 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדַאֵי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחְתָּן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוּשָׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּגְמְרוּ 29 אֲנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוּשָׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעֵלוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוּצָה לְלִמּוּד זְהַר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחֲלֵק ל־ 29 אֲנָשִׁים שְׂיַגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדַאֵי יְהִיָּה עָלוּי גְדוֹל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מְדַרְשׁ שְׂרוּצִים לְגַמְרָא אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכְּוּ לְקַרְבֵּי אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהְרָה, וַיִּזְכְּוּ שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי בְּעֶצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוּת לְמַעְלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְדָּם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחֲלוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפָּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפְרֵי הַזְהַר הַקְדוּשָׁה לְעֵלוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקְוָה נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְמְקוֹמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדַאֵי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחִק", שְׂבִזְכוּת שְׁלוֹמִידִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זְכוּתוֹ יְגוֹ עָלֵינוּ אֲמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֵתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיָן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי (703), כִּי בְּזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכַּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רֵאשִׁי תַבּוֹת רַשְׁבַּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשְׂמַיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנִי וְגַשְׂמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאֵלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס פְּמָה שְׂרוּצָה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוּצָה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוּתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגַדֵּל פַּח זְכוּת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכֶּה לְרֵאוֹת מִיּוֹצֵאֵי חֲלָצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבְד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדָּנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהַאי סְפָר הַזְהַר, יְפָקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ, אֲמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירושו: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכנן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקמץ יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסיים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי' נענו

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום לימודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהף לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חבירים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא המלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' ק"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה ש'היה ה'וא - ראשי תבות משה - ש'היה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגא), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוזר הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגברתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למונדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

הָיָה, וַיֵּשׁ מִי שְׂיֹרֵשׁ רוּחַ מֵאוֹתוֹ הַעוֹף
שֶׁהוּא נֶעַר, שֶׁשָּׂמוּ כְּשֵׁם רַבּוֹ, וַיֵּשׁ מִי
שְׂיֹרֵשׁ רוּחַ מִלְמֶטֶה שֶׁל הָאָרֶץ, כְּמוֹ
שֶׁאָמַר קִהְלֵת מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם
הַעֲלָה הִיא לְמַעְלָה, וְרוּחַ הַבְּהֵמָה
הַיֵּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ.

תקון שבעה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, בְּרֵא שִׁית, וְזֶה הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי,
שְׁנֹאמַר בּוֹ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
הַשְּׁשִׁי, כְּאֵן שְׁלֹשָׁה אֲמִנִים שְׁנַיִם. אֲמֵן
אֶחָד הוֹצִיא מְאוֹרוֹת בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי,
שֶׁהָיוּ תְלוּיִים בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן שְׁנֹאמַר
בּוֹ אוֹר, הָאֲמֵן הַשְּׁנִי הוֹצִיא אֶת שְׂרָץ
הַמַּיִם, זֶהוּ שְׁכַתוּב יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם, וְזֶה
הָיָה תְלוּי בַּיּוֹם הַשְּׁנִי שְׁנֹאמַר בּוֹ מַיִם,
זֶהוּ שְׁכַתוּב יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם. כְּאֵן
מַיִם וְכֵאֵן מַיִם. הָאֲמֵן הַשְּׁלִישִׁי (הוֹצִיא
עֲשִׂיבִים וְרִיעִים) כְּנֶגֶד הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי,
שְׁנֹאמַר בּוֹ תִדְשָׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׂב
מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ, וְנֹאמַר בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי
פָּרוּ וּרְבּוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ. מֵה זֶה
וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ? אֵלֶּא אוֹתָהּ שֶׁהִיֶּתָה
יִבְשָׁה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, נֹאמַר כְּאֵן וּמִלְאוּ
אֶת הָאָרֶץ, זֶהוּ שְׁכַתוּב מִלֵּא כֹל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ, וְזֶה בְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה
צְבָאוֹת כְּנֶגֶד יְקוּוֹ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה
הַיִּבְשָׁה, כְּנֶגֶד מִלֵּא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי הִתְמַקְּנוּ שֵׁשׁ הַדְּרָגוֹת שֶׁל
הַכֶּפֶסָא, וּכְבוֹ נִבְרָא אָדָם בְּצַלְמוֹ, שֶׁהוּא
מוֹכֵן לְשִׁבְתָּ עַל הַכֶּפֶסָא. זֶהוּ שְׁכַתוּב
וַיִּבְרָא אֱלֹהִיִּם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ,
וְכֵאֵן שְׁתֵּי מִצְּוֹת, אַחַת - נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ, וְהַשְּׁנִיָּה - וַיִּבְרָא
אֱלֹהִיִּם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.

מֵהָאֵי עוֹף, וְאִית מָאן דִּירִית רוּחָא מֵהָהוּא
עוֹף דְּאִיהוּ נֶעַר, שְׁמִיָּה כְּשֵׁם רַבִּיָּה, וְאִית
מָאן דִּירִית רוּחָא מִלְתַּתָּא דְּאַרְעָא, כְּמָה
דְּאָמַר קִהְלֵת (קִהְלֵת ג כ"א) מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי
הָאָדָם הַעֲלָה הִיא לְמַעְלָה, וְרוּחַ הַבְּהֵמָה
הַיֵּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ.

תקונא שבע וארבעין

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שִׁית, וְדָא יוֹמָא שְׁתִּיתָאָה,
דְּאַתְמַר בִּיָּה (בְּרֵאשִׁית א ל"א) וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי, הֵכָא תִלַּת אוֹמְנִין
תְּנִינִין, אוֹמְן חַד אֲפִיק נְהוּרִין בְּיוֹמָא
רְבִיעָאָה, דִּהוּוּ תְלוּיִן בְּיוֹמָא קְדָמָאָה
דְּאַתְמַר בִּיָּה אוֹר, אוֹמְנָא תְּנִינָא אֲפִיק
רִיחָשָׂא מִמֵּיָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ש"ס)
יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם, וְדָא הוּוּה תְלוּיָא בְּיוֹמָא
תְּנִינָא, דְּאַתְמַר בִּיָּה מַיִם, הֵדָא הוּא
דְכְּתִיב (ש"ס ו) יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, הֵכָא
מֵיָא וְהֵכָא מֵיָא, אוֹמְנָא תְלוּיָתָאָה (אֲפִיק עֲשִׂבִין
וְרִיעִין) לְקַבֵּל יוֹמָא תְלוּיָתָאָה, דְּאַתְמַר
בִּיָּה (ש"ס י"א) תִדְשָׂא הָאָרֶץ דְשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ
זֶרַע לְמִינֵהוּ, וְאַתְמַר בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה (ש"ס)
פָּרוּ וּרְבּוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ, מֵאֵי וּמִלְאוּ
אֶת הָאָרֶץ אֵלֶּא הֵיִיא דִּהוֹת יִבְשָׁה בְּיוֹמָא
תְלוּיָתָאָה, אֲתְמַר הֵכָא וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ,
הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (יִשְׁעִיהוּ ו ג) מִלֵּא כֹל הָאָרֶץ
(דף פג ע"ב) כְּבוֹדוֹ, וְדָא בְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
יְהוָה צְבָאוֹת (יִשְׁעִיהוּ ו ג), לְקַבֵּל יְקוּוֹ הַמַּיִם

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד (בְּרֵאשִׁית א ט) וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה, לְקַבֵּל מִלֵּא כֹל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה אֲתַקְּנוּ שִׁית דְּרָגִין דְּכְרִסְיָא, וּבִיָּה אֲתַבְרִי
אָדָם בְּצַלְמוֹ, דְּאִיהוּ מוֹכֵן לְשִׁבְתָּ עַל הַכֶּפֶסָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ש"ס כו) וַיִּבְרָא
אֱלֹהִיִּם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, וְהֵכָא תְרִין פְּקוּדִין, חַד נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדַמוֹתֵנוּ (ש"ס לו), וְתְנִינָא וַיִּבְרָא אֱלֹהִיִּם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.

נעשה אדם, זו מצוה למול את הגר, להיות בצלמנו במילת הערלה, כדמותנו בפריעה, ואם שומר אות הברית בשניהם, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא. ואם מקיים זכור ושמור בשבת, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, ואין לו חלק בזרע ישראל, ואם מיחד את הקדוש ברוך הוא פעמים בכל יום בקריאת שמע ביום ובלילה, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, ואם הוא מניח תפלין של יד ותפלין של ראש בכל יום, שהם פנגד זכור ושמור, הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, ואם הוא מקיים יבום וחליצה הוא בצלמנו כדמותנו, ואם לא - לא, והכל באהבה ויראה של הקדוש ברוך הוא.

ועוד, נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, למי אמר את זה (למעלה)? לאותם המלאכים שמברכים ומקדשים את הקדוש ברוך הוא למעלה בכל יום בברוך וקדוש קדוש קדוש. זהו שכתוב וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש. ומנין לנו שמברכים אותו? אלא כששואלים איה מקום כבודו להעריצו, ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו, ואנו פנגדם מקדשים אותו בקדוש קדוש קדוש, ומברכים אותו ברוך כבוד יהוה ממקומו.

והם אומרים על ישראל נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. בצלמנו, שמקדשים את הקדוש ברוך הוא כמו שבארנו, וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, כדמותנו כדמותנו, לעמתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו, ועוד למעלה נעשה אדם, כאן נכללו כל הספירות,

נעשה אדם, דא פקודא למגזר ית גיורא, למהוי בצלמנו בגזירו דערלה, כדמותנו בפריעה, ואם נטיר אות ברית בתרוייהו איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ואי מקיים זכור ושמור בשבת איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ולא אית ליה חולקא בזרעא דישראל, ואם מיחד לקודשא בריך הוא תריין זמנין בכל יומא בקריאת שמע ביממא ובלייליא איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ואם הוא מנח תפלין דיד ותפלין דרישא בכל יומא דאינון לקבל זכור ושמור איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו, ואי איהו מקיים יבום וחליצה איהו בצלמנו כדמותנו ואי לאו לאו, וכלא ברחימו ודחילו דקודשא בריך הוא.

ועוד נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, למאן אמר דא (לעילא), לאינון מלאכיא דמברכין ומקדשין לקודשא בריך הוא לעילא בכל יומא בברוך וקדוש קדוש קדוש, הדא הוא דכתיב (ישעיהו ג') וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, ומנלן דמברכין ליה, אלא כד שאלין איה מקום כבודו להעריצו, אמרין ברוך כבוד יהוה ממקומו (יחזקאל ג יב), ואנן לקבליהון מקדשין ליה בקדוש קדוש קדוש, ומברכין ליה ברוך כבוד יהוה ממקומו.

ואינון אמרין על ישראל נעשה אדם בצלמנו כדמותנו (בראשית א כו) בצלמנו דמקדשין לקודשא בריך הוא כמה דאוקימנא, וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, כדמותנו לעומתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו, ועוד לעילא נעשה אדם, הכא אתפלילו כל ספירן, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאינון עשר, וסלקין לחושבן אדם,

שְׁהָן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שְׁהָן
עֶשֶׂר, ועולות לְחֻשְׁבוֹן אָדָם,
וְאוֹמְרִים בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה,
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתָנוּ.
וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם - אֵלֹהֵי תַלְמִידֵי
חֻכְמִים שְׁמַתְגַּדְלִים בַּיָּם הַתּוֹרָה,
שִׁירֵשִׁים מִשֵּׁם נֶפֶשׁ חַיָּה, וּבַעוֹף
הַשָּׁמַיִם - אֵלֹהֵי בְּעָלֵי הַזְּכִיּוֹת
שְׁבֻזְכוֹתָם (שְׁבוּזָתָם) פּוֹרְחִים
לְמַעַלָּה וַיּוֹרְשִׁים מִשֵּׁם רוּחַ,
שֶׁהוּא עוֹף יְעוֹפֵף בְּכַנְפָּיִם שֶׁל
מַצּוֹת עֲשָׂה, וּבִבְהֵמָה - אֵלֹהֵי עַמֵּי
הָאָרֶץ, שְׁנֹאֲמַר בָּהֶם אֵל תִּירָאוּ
אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לְחַמְנוּ הֵם.
וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, הַשְּׂכִינָה
הַתַּחֲתוֹנָה נוֹטֶלֶת עֲצָה מִן הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאֲמַר בּוֹ כַּתְּפָאֲרַת
אָדָם לְשִׁבְתַּת בֵּית, שְׁעַל הָעַמּוּד
הָאֲמֻצְעֵי וְהַשְּׂכִינָה נֹאֲמַר זָכַר
וַיִּנְקְבָה בְּרָאִם, וַיִּנְקְרָאוּ אָדָם,
וּכְמוֹתוֹ אָמַר לְמִטָּה בְּאָדָם וַחֲוָה,
זָכַר וַיִּנְקְבָה בְּרָאִם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם
אָדָם, וּכְמוֹ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וַשְּׂכִינָתוֹ נִקְרָא אַחַד, כִּי קָרָא
לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ אַחַד. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
כִּי אַחַד קָרְאֵתוֹ, שְׁתַּפְּאֲרַת הוּא
א"ח כּוֹלֵל תְּשַׁע סְפִירוֹת,
הַמְּלָכוֹת ד' עֲשִׂירֵית לוֹ, כְּלוּלָה
מִעֶשֶׂר שָׁהִם יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
וְהַד' כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׁהָן
יְהו"ה. הַקּוֹץ שֶׁל הָאוֹת ד' מוֹרָה
עַל עֶשֶׂר, וְד' עַל אַרְבָּעָה, שְׁכַף
רְשׁוֹת הַיְחִיד - רְחִבּוֹ אַרְבָּעָה
וּגְבָהוּ עֶשְׂרֵה, וְהָרִי פְּרֻשׁוֹת.
וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֵלֶם אֱלֹהִי"ם בְּרָא אֹתוֹ, כָּאֵן
מַצּוֹת תְּפִלִּין. בֹּא וְרֵא, כֹּל מִי
שְׁמַנִּיחַ תְּפִלִּין עַל רֵאשׁוֹ וְעַל
זְרוּעוֹ, קוֹל עוֹלָה בְּכֹל יוֹם לְכֹל
הַחַיּוֹת, מְרַכְּבוֹת, וְאוֹפְנִים
וְשֹׂרְפִים וּמְלַאֲכִים שְׁמַמְנִים עַל
הַתְּפִלוֹת: תָּנוּ כְבוֹד לְדַמוֹת
הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא מִי שְׁמַנִּיחַ תְּפִלִּין,
שְׁעָלָיו נֹאֲמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת

וְאָמְרוּ בְּגִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדַמוֹתָנוּ, וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם (שם) אֵלִין תַּלְמִידֵי
חֻכְמִים דְּמַתְּרַבִּין בֵּימָא דְּאוֹרִייתָא, דִּירְתִין
מִתַּמָּן נֶפֶשׁ חַיָּה, וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם אֵלִין מְאִרֵי
דְּזַכּוּן, דְּבִזְכוּתָהוֹן (דְּזְכוּתָהוֹן) פְּרַחִין לְעֵילָא
וַיִּרְתִין מִתַּמָּן רוּחָא, דְּאִיהוּ עוֹף יְעוֹפֵף בְּגַדְפִין
דְּפִקוּדִין דַּעֲשָׂה, וּבִבְהֵמָה אֵלִין עַמֵּי הָאָרֶץ
דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (בְּמַדְבַּר י"ט) אֵל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ
כִּי לְחַמְנוּ הֵם.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, שְׂכִינָתָא תַתָּא נְטִילַת עֲצָה
מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (ישעיה
מד יג) כַּתְּפָאֲרַת אָדָם לְשִׁבְתַּת בֵּית, דַּעֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעֵיתָא וְשְׂכִינָתָא עַלְיֵיהּ אֲתַמַּר (בראשית ה
ב) זָכַר וַיִּנְקְבָה בְּרָאִם, וְאֲתַקְרִיאוּ אָדָם, וּכְגוֹוֹנָא
דִּילֵיהּ אָמַר לְתַתָּא בְּאָדָם וַחֲוָה, זָכַר וַיִּנְקְבָה
בְּרָאִם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם, וּכְמָה דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינָתֵיהּ אֲתַקְרִי אַחַד, הַכִּי קָרָא
לוֹן אַחַד לְאָדָם וּלְאִתְתֵּיהּ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (ישעיה נא ב) כִּי אַחַד קָרְאֵתוֹ, דְּתַפְּאֲרַת
אִיהוּ א"ח כְּלוּל תְּשַׁע סְפִירִין, מְלָכוֹת ד'
עֲשִׂירֵית לֵיהּ, כְּלוּלָא מִעֶשֶׂר דְּאִינוּן יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א, וְאִיהִי ד' כְּלוּלָא מֵאַרְבַּע אֲתוּן
דְּאִינוּן יְהו"ה, קוּצָא דְּאֵת ד' מוֹרָה עַל עֶשֶׂר,
וְד' עַל אַרְבָּעָה, דְּהַכִּי רְשׁוֹת הַיְחִיד רְחִבּוֹ
אַרְבָּעָה וּגְבָהוּ עֶשְׂרֵה וְהָא אוּקְמוּהָ.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֵלֶם
אֱלֹהִי"ם בְּרָא אֹתוֹ (בראשית ה ב), הַכָּא
פְּקוּדָא דְּתַפְּלִין, תָּא חֲזִי כֹל מָאן דְּאַנַח תְּפִלִּין
עַל רֵישֵׁיהּ וְעַל דְּרוּעֵיהּ, קָלָא סְלִיק בְּכֹל יוֹמָא
לְכֹל חַיּוּן מְרַכְּבוֹת, וְאוֹפְנִים וְשֹׂרְפִים
וּמְלַאֲכִים דְּמַמְנָן עַל צְלוֹתִין, הָבוּ יָקָר לְדִיוּקְנָא
דְּמִלְפָא דְּאִיהוּ מָאן דְּאַנַח תְּפִלִּין, דַּעֲלֵיהּ
אֲתַמַּר (שם) וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ

בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ. (דף ט"ו ע"א) בְּצִלְמוֹ
בְּתַפְלִין דְּרִישָׁא, פְּגוּנָא דְתַפְלִין דְּמֵאֲרֵי
עֲלָמָא, דְּאִינוּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל רִישָׁא
(דאיהו) דְּעֵמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאִיהִי כְּלָלָא
דְּתִלְתַּ סְפִירָן קְדָמָאִין, וְעֵמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
כְּלִיל שֵׁית סְפִירָן, וְאִימָא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל
רִישֵׁיהּ, אִיהוּ תַּפְלִין דְּאַנְחָ קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא
בְּכָל יוֹמָא, בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים תַּפְלִין דִּיד, הָא
שְׂכִינְתָא תַּתָּאָה דְּאִיהִי קְשִׁירָא לֵיהּ, וְעֲלָהּ
אֲתַמַּר (בראשית מד ל) וּנְפֹשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ,
תְּרוּיְהוּ בִּיחֻדָא חֲדָא בְּקְשׁוּרָא חֲדָא, רְצוּעָה
כְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא שְׂמַאלָא דָא קְדוּשִׁין דִּילָהּ,
דְּאִיהִי טַבְעַת כְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא דִּילָהּ, וּבָהּ אִיהִי
קְשִׁירָא עֲמִיהּ וְאִיהוּ עֲמָהּ, הָא קְדוּשָׁה.

בְּרַבָּה כְּלָלָא דְשִׁבְעֵ סְפִירָן, וְאִינוּן שִׁבְעֵ
בְּרַכָּאן דְחַתָּן, דְּאִינוּן ז' יוֹם הַשְּׁבִיעִי
צְדִיק, עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (משלי י ו) וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ
צְדִיק, דִּירִית מֵאִימָא עֲלָאָה, וְאֵת י' עַל רִישֵׁיהּ
אִיהוּ חֲכָמָה י', בַּהּ אֲתַעֲבִיד ז', שִׁבְעֵ בְּרַכָּאן
דִּירִית חַתָּן וְכֻלָּהּ, וְכֻלִּילָן בְּצְדִיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
דְּבִיהּ מְתִיחְדִין חַתָּן וְכֻלָּהּ, דְּאִיהוּ יֵאֵהֲדוּנָה י',
וְהָא אוּקְמוּהוּ כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצָן (ר"ה א כט
י"א) וְתַרְגוּם דְּאֶחִיד בְּשָׂמִיא וּבְאַרְעָא, וְאִיהוּ
אוֹת בְּרִית, דְּלִית יְחֻדָא לְחַתָּן וְכֻלָּהּ בַּר מְנִיהּ.
וְיִכְלוּ הַשְּׂמִים וְהָאֲרָץ וְכָל צְבָאָם (בראשית ב
א). וְיִכְלוּ בְּצְדִיק אֲתַפְלִילָן כָּל אַבְרִין
וְכָל סְפִירָן, כָּל אַבְרִין דְּאִינוּן פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה,
דְּבִיהּ אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ לְמַעַבְדַּ כָּל
פְּקוּדִין, דְּאִיהוּ כָּ"ל כְּלִיל כָּלָא וְאִיהוּ כָּלָא
וּמְנִיהּ תְּלוּי כָּלָא, עֵמוּדָא דְּאִיהוּ סְבִיל שְׂמִיא
וְאַרְעָא עֲלֵיהּ, וּבִיהּ אֲתַעֲבִידוּ כָּלָל וּפְרַט וְכָלָל,
וּבְגִין דָּא וְיִכְלוּ כָּלִיל שְׂמִיא וְאַרְעָא, שְׂמִים
וְאַרְצָן עֲלֵיו, וְכוּ נַעֲשׂוּ כָּלָל וּפְרַט וְכָלָל, וּמִשׁוּם זֶה וְיִכְלוּ, כּוֹלֵל שְׂמִים וְאַרְצָן, שְׂמִים אֲשֶׁר וּמִים,

הָאֲדָם בְּצִלְמוֹ בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים
בָּרָא אוֹתוֹ. בְּצִלְמוֹ - בְּתַפְלִין שֶׁל
רֹאשׁ, כְּמוֹ הַתַּפְלִין שֶׁל רְבוּן
הָעוֹלָם, שֶׁהֵן הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה,
תַּפְלִין עַל הָרֹאשׁ (שְׁחָא) הָעֵמוּד
הָאֲמַצְעִי, שֶׁהִיא הַכְּלָל שֶׁל שְׁלֹשׁ
הַסְּפִירוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת, וְהָעֵמוּד
הָאֲמַצְעִי כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת,
וְהֵאֵם הָעֲלִיּוֹנָה תַּפְלִין עַל רֹאשׁוֹ,
הוּא הַתַּפְלִין שֶׁמְנַיֵחַ הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם. בְּצִלְמֵ
אֱלֹהִים - תַּפְלִין שֶׁל יָד, זֶה
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא
קְשׁוּרָה לוֹ, וְעֲלֵיהּ נֹאמַר וּנְפֹשׁוֹ
קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ, שְׁנֵיהֶם בִּיחֻד
אֶחָד, בְּקֶשֶׁר אֶחָד, הַרְצוּעָה
כְּרוּכָה בְּאַצְבָּע שְׂמַאל, זֶה
הַקְּדוּשִׁין שֶׁלָּהּ, שֶׁהִיא הַטַּבְעַת
כְּרוּכָה בְּאַצְבָּע שֶׁלָּהּ, וּבָהּ הִיא
קְשׁוּרָה עִמּוֹ וְהוּא עֲמָהּ, הָרִי
קְדָשָׁה.

בְּרַבָּה, הַכְּלָל שֶׁל שִׁבְעֵ סְפִירוֹת,
וְהֵן שִׁבְעֵ הַבְּרָכוֹת שֶׁל חַתָּן, שֶׁהֵן
ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי צְדִיק, עֲלֵיו נֹאמַר
וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק, שִׁירֹשׁ עַל
מְהֵאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וְהָאוֹת י' עַל
רֹאשׁוֹ הִיא חֲכָמָה י', בַּהּ נַעֲשָׂה
ז', שִׁבְעֵ בְּרָכוֹת שִׁירֹשׁ חַתָּן
וְכֻלָּהּ, וְכֻלּוּלִים בְּצְדִיק יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, שְׁבוּ מְתִיחְדִים חַתָּן
וְכֻלָּהּ, שֶׁהוּא יֵאֵהֲדוּנָה י', וְהָרִי
פְּרֻשׁוּהוּ כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצָן,
וְתַרְגוּם - שְׂאֲחוֹז בְּשָׂמִים וּבְאַרְצָן,
וְהוּא אוֹת הַבְּרִית, שְׂאִין יְחֻד
לְחַתָּן וְכֻלָּהּ חוּץ מִמֶּנּוּ.

וְיִכְלוּ הַשְּׂמִים וְהָאֲרָץ וְכָל צְבָאָם.
וְיִכְלוּ, בְּצְדִיק נְכֻלָּים כָּל
הָאִיבָרִים וְכָל הַסְּפִירוֹת, כָּל
הָאִיבָרִים שֶׁהֵם מִצְוֹת עֲשֵׂה, שְׁבוּ
אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ
לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל הַמִּצְוֹת, שְׁכ"ל
כּוֹלֵל הַכָּל, וְהוּא הַכָּל, וּמִמֶּנּוּ
תְּלוּי הַכָּל, הָעֵמוּד שְׁנוּשָׂא שְׂמִים
וְאַרְצָן עֲלֵיו, וְכוּ נַעֲשׂוּ כָּלִיל וּפְרַט וְכָלִיל, וּמִשׁוּם זֶה וְיִכְלוּ, כּוֹלֵל שְׂמִים וְאַרְצָן, שְׂמִים אֲשֶׁר וּמִים,

וזה שמאל וימין, שמים - העמוד
האמצעי, כולל את שניהם, הארץ
- השכינה התחתונה, וכל צבאם
- נצח והוד, שהם צבא השמים,
משום שהוא כולל שבע ספירות
שדוד שבח בהם את הקדוש
ברוך הוא. זהו שכתוב לך יהו"ה
הגדלה והגבורה וגומר. בגלל זה
נקרא יום השביעי כלל שבע,
ועולים לשבעים של חשבון
התבות של קדוש וויכלו.

ויברך אלהי"ם ביום השביעי, זו
האם העליונה שהיא אלהי"ם.
אחר שכלל בו שבע ספירות,
נקראו על שמו כל השבתות שבע
שבתות, אחר כך כולל בו שלש
ספירות עליונות שכוללות באם
העליונה, וקורא להם שביעי
שביעי שביעי על שמו. זהו
שכתוב ויכל אלהי"ם ביום
השביעי, הנה אחד שכלול בו,
וישבות ביום השביעי - זה השני,
ויברך אלהי"ם את יום השביעי
- הרי שלש, להפיל בעשר
ספירות, שאין ספירה שלא
נכללת בעשר, כל אחת
בממשלתה, אבל ממשלת הצדיק
היום השביעי, בו נקראו כל
הספירות השביעיות, שבעים
תבות הן בקדוש וויכלו, וזכור
ושמור הרי שבעים ושתיים
כחשבון ויכלו.

ובשבת צריך לתקן שלחן עם
ארבע רגלים, כמו השלחן
שלמעלה, שנאמר בו זה השלחן
אשר לפני יהו"ה, ועליה נאמר
תערוף לפני שלחן, שלחנו של
הקדוש ברוך הוא זו השכינה,
היא מצד הצפון שהוא גבורה,
ומשום זה תקנו בעלי המשנה
שלחן בצפון, ונר דולק לימין
כמו שלמעלה, שנאמר בו מנורה
בדרום, מטה באמצע מצד
העמוד האמצעי.

אש ומים ודא שמאלא וימינא, שמים עמודא
דאמצעיתא כליל תרוייהו, הארץ שכינתא
תתאה, וכל צבאם נצח והוד דאינון צבא
השמים, בגין דאיהו כליל שבע ספירן דשבח
דוד בהון לקודשא בריך הוא הדא הוא, דכתיב
(ד"ה א כט יא) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר,
בגין דא אתקרי יום השביעי כלל שבע, וסלקין
לשבעין דחשבון תיבין דקדוש וויכלו.

ויברך אלהי"ם ביום השביעי (בראשית ב ב), דא
אימא עלאה דאיהי אלהי"ם בתר דכליל
ביה שבע ספירן, אתקריאו על שמייה פלהו
שבתות שבע שבתות, לבתר כליל ביה תלת
ספירן עלאין דכליל באימא עלאה, וקרא לון
שביעי שביעי שביעי על שמייה, הדא הוא
דכתיב (שם) ויכל אלהי"ם ביום השביעי הא
חד דכליל ביה, וישבות ביום השביעי דא
תנינא, ויברך אלהי"ם את יום השביעי הא
תלת לאתפללא בעשר ספירן, דלית ספירה
דלא אתפלילת בעשר, כל חדא בממשלה
דילה, אבל ממשלה דצדיק יום השביעי ביה
אתקריאו כל ספירן שביעיות, שבעין תיבין
אינון בקדוש וויכלו, וזכור ושמור הא שבעין
ותירן כחשבון ויכלו.

ושבת צריך לתקנא ביה פתורא בארבע
רגלין, פגוונא דפתורא דלעילא
דאתמר ביה (יחזקאל מא כב) זה השלחן אשר לפני
יהו"ה, ועלה אתמר (תהלים כג ה) תערוף לפני
שלחן, פתורא דקודשא בריך הוא דא
שכינתא, איהי מסטרא דצפון דאיהו גבורה,
ובגין דא תקינו מארי מתניתין שלחן בצפון,
ונר דליק לימינא פגוונא דלעילא, דאתמר
ביה מנורה בדרום, מטה באמצעיתא מסטרא
דעמודא דאמצעיתא.

בא וראה, שכׁינה נקראת שלחן מצד השמאל, והמנורה מצד הימין, ומטה ממצעת מצדו של העמוד האמצעי, ומשום זה זווגו באמצע בין צפון לדרום, והרי פרשוה חכמים, כל הנותן מטתו בין צפון לדרום יהיו לו בנים זכרים וכו'. השלחן סמוך על ארבעה עמודים, שהוא כמו שהגוף שתומכים בו הזרועות והשוקים שהם ארבע, וצריך ששה לחמים מצד זה, וששה לחמים מצד זה.

וכוד הדבר - זה השלחן אשר לפני יהו"ה, ז"ה בחשבון ו' ו', שהם ששה פרקים של שתי הזרועות וששה הפרקים של שתי השוקים, שהרי השכינה נעשית גוף למלך בכל תקונה, ובאלו שנים עשר הפרקים של הנקבה ושנים עשר הפרקים של הזכר, המלאכים אומרים וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש וגומר. ז"ה עם הקדוש ברוך הוא הוא אח"ד, ז"ה עם השכינה אח"ד, והכל יהו"ה אח"ד, מיחד את שניהם, וכנגד זה אל זה אמר דוד עשרים וארבע רננות, והם כנגד עשרים וארבעה ספרי התורה.

זה הוא כנגד ארבעה פנים לכל חיה לשלש חיות, זה השני כנגד ארבע פנים לכל חיה לשלש חיות, וזהו סוד הדבר - וארבעה פנים לאחת וארבע פנים לאחת להם, שכלם פורחים בשלחן לפני יהו"ה בכמה רננות, וצריך לחבר לשלחן הזה תורה, שהיא הקדוש ברוך הוא, ומשום זה פרשוהו בעלי המשנה, שנים שאוכלים על שלחן אחד וכו', ואם הוא אחד אורח ואחד בעל הבית, בעל הבית בוצע ואורח מברך. בעל הבית בוצע זה

הא חזי שכׁינתא אתקריאת פתורא מסטרא דשמאלא, ומנרתא מסטרא דימינא, ומטה ממוצעת מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ובגין דא זווגא דיליה באמצעיתא בין צפון לדרום, והא אוקמוה רבנן כל הנותן מטתו בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים וכו', פתורא איהי סמיכא על ארבעה סמכין, דאיהי בגוונא גופא דסמכין ליה דרועין ושוקין דאינון ארבע, וצריך שית נהמין מהאי סטרא ושית נהמין מהאי סטרא. (דף פד ע"ב).

ורוא דמלה זה השלחן אשר לפני יהו"ה (יחזקאל מא כב), ז"ה בחשבון ו' ו',

דאינון שית פרקין דתריין דרועין ושית פרקין דתריין שוקין, דהא שכׁינתא אתעבידת גופא למלפא בכל תקונא דילה, ובאלין תריין עשר פרקין דניקבא, ותריין עשר פרקין דדכורא, מלאכיא אמרי וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש וגומר, ז"ה עם קודשא בריך הוא אח"ד, ז"ה עם שכׁינתא אח"ד, וכלא יהו"ה אחד, מיחד תרוייהו, ולקבל זה אל זה אמר דוד עשרים וארבע רננות, ואינון לקבל עשרין וארבע ספרי אורייתא.

זה איהו לקבל ארבע אנפין לכל חיה לתלת חיוון, זה תניינא לקבל ארבע גדפין לכל חיוא לתלת חיוון, ודא איהו רזא דמלה וארבעה פנים לאחת וארבעה פנים לאחת להם (יחזקאל א' ו'), דכלהו פרחין בפתורא קדם יהו"ה בכמה רננות, וצריך לחברא להאי פתורא אורייתא דאיהו קודשא בריך הוא, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, שנים שאוכלין על שלחן אחד וכו', ואם הוא חד אורח וחד בעל הבית, בעל הבית בוצע ואורח מברך, בעל הבית בוצע דא עמודא

העמוד האמצעי למעלה, ואורח
מברוך זה הצדיק, שנאמר בו
וארח צדיקים כאור נגה וגומר,
והצדיק הוא בשבת כאורח שבא
והולך בכל שבת ושבת.

השבת שכינה, בעל הבית שלה
- העמוד האמצעי, והוא בוצע
ופורס פרוסת לחם שהיא טפה,
ונותן לאורח שהוא צדיק ועני,
ואורח מברוך לבעל הבית בכל
מכל כל, שהם שלשת האבות,
בברכות שהם התברכו,
שהברכות על ידי הצדיק יורדות
לעמוד האמצעי. זהו שכתוב
וברכות לראש צדיק. מי זה ראש
הצדיק? זה העמוד האמצעי.
תשע ברכות הן ממעלה למטה,
מכתר עד צדיק, ותשע הן ממטה
למעלה, מצדיק עד פתח עליון,
וכן עלות לשמונה עשרה,
והפלה כלולה מהם.

הפלה למשה, תפלה לדוד, בית
הכנסת הוא כנוס של כל
הברכות, התפלה היא משום
שהוא סוס לקדוש ברוך הוא,
והיא נעשית טפלה לרוכב, כף
פרשוהו בעלי המשנה, אין
הרוכב טפל לסוס אלא הסוס
טפלה לרוכב. יש טפל בט' ויש
תפל בת', כמו היאכל תפל מבלי
מלח?! והתפלה הזו כף היא
בת'.

והיא פוס של יין, שהוא יין
חשובן סו"ד מן יסוד, וצריך בו
עשרה דברים, כמו שבארוהו
בעלי המשנה, והן כחשובן י' מן
יסוד, והם עטור ועטוף, הדחה
ושטיפה, ח"י ומלא, מקבלו
בשתי ידיו ונותנו בימין, ונותן
עניו בו, ומסלקו מן הקרקע
טפח, ומשגרו במתנה לאנשי
ביתו, עטור מצד של עטרה של
ברית מילה, עטוף, עטה אור
כשלמה, ואם הוא עני שאין לו

דאמצעיתא לעילא, ואורח מברוך דא צדיק
דאתמר ביה (משלי ד יח) וארח צדיקים כאור נגה
וגומר, וצדיק איהו בשבת כאורח דאתי ואזיל
בכל שבת ושבת.

שבת שכינתא, בעל הבית דילה עמודא
דאמצעיתא, ואיהו בוצע ופריס פרוסא
דנהמא דאיהי טפה, ויהיב לאורח דאיהו צדיק
ועני, ואורח מברוך לבעל הבית בכל מפל כל
דאינון תלת אבהו, בברכן דאתברכו אינון,
דברכאן על ידי הצדיק נחתין לעמודא
דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (משלי יו) וברכות
לראש צדיק, מאן ראש צדיק דא עמודא
דאמצעיתא, תשע ברכאן אינון מעילא לתתא
מכתר עד צדיק, ותשע אינון מתתא לעילא
מצדיק עד פתח עלאה, וכלהו סלקין ח"י,
וכלה כלילא מנייהו.

תפלה למשה תפלה לדוד, בית הכנסת איהו
כנוסיא דכלהו ברכאן, תפלה איהו
בגין דאיהו סוס לקודשא בריך הוא, ואיהו
אתעבידת טפלה לרוכב, הכי אוקמוהו מארי
מתניתין אין הרוכב טפל לסוס אלא הסוס
טפלה לרוכב, אית טפל בט' ואית תפל בת',
כגון היאכל תפל מבלי מלח (אייב ו יו), והאי
תפלה הכי איהו בת'.

ואיהו פוס דיין, דאיהו יין חושפן סו"ד מן
יסוד, וצריך ביה עשרה דברים כמה
דאוקמוהו מארי מתניתין, ואינון כחושפן י'
מן יסוד, ואינון עטור ועטוף הדחה ושטיפה
ח"י ומלא, מקבלו בתרי ידוי ונותנו בימין,
ויהיב עינוי ביה, ומסלקו מן הקרקע טפח,
ומשגריה במתנה לאנשי ביתיה, עטור מסטרא
דעטרה דברית מילה, עטוף עוטה אור
כשלמה (תהלים קד ב), ואם הוא עני דלית ביה

אֶלָּא רְבִיעִית לוג דְּאִיהִי שְׁעוּרָא דְּאֵת ד', אֶתְמַר
(שם קב א) תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה,
הִדְחָה מְלַגְאוּ וּשְׁטִיפָה מְלַבֵּר, וְרָזָא דְּמִלָּה
וְטַהְרוּ וְקִדְּשׁוּ (ויקרא טז ט).

אֶלָּא רְבִיעִית לוג, שְׁהִיא הַשְּׁעוּר
שֶׁל הָאוֹת ד', נֶאֱמַר תְּפִלָּה לְעֵנִי
כִי יַעֲטוּף, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, הִדְחָה
מִבְּפָנִים וּשְׁטִיפָה מִבְּחוּץ, וְסוּד
הַדְּבָר - וְטַהְרוּ וְקִדְּשׁוּ.

קָם סְבָא חֲדָא מִבְּתַר טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחָאי, וְאָמַר רַבִּי רַבִּי שְׁפִיר קְאָמְרַת, אֲבָל
הָאִי כּוּס צָרִיף לְסַלְקָא לִיהַ בְּדַרְגוּי, עֲטוּר
מְסֻטָּא דְעֵטְרָה דְּאִיהִי כְּתַר עֲלִיוֹן עַל רִישָׁא
דְּצַדִּיק, עֲטוּף פְּגוֹן עוֹטָה אֹר פְּשַׁלְמָה, מֵאִי
עוֹטָה דָּא י' דְּאֶתְעַטֵּף בְּאוּר וְאֶתְעֵבִיד אֹוִיר,
וְהָאִי דְּאֶתְעַטֵּף אִיהוּ חֲכָמָה, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה
דְּאִיהוּ וְטַהְרוּ וְקִדְּשׁוּ, טַהְרָה מְסֻטָּא דְכֶהֱנָא,
דְּאֶתְמַר בְּכֶהֱנָא טָבַל וְעָלָה אֶתְדִפִּי לְמִיכַל
בְּתַרוּמָה, וְקִדְּשׁוּ מְסֻטָּא דְשְׁמַאֲלָא, הִדָּא הוּא
דְכֹתִיב וְקִדְּשֵׁת אֶת הַלְוִיִּם, ח"י מְסֻטָּא דְצַדִּיק
ח"י עֲלִמִין פְּלִיל ח"י בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא, וּמְלָא
מְסֻטָּא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וּמְקַבְּלוּ בְּשֵׁתִי
יְדִיו וְנוֹתְנוּ בִימִין, דָּא הֵהוּא דְּאֶתְמַר בֵּיהַ (דברים
לג ב) מִימִינוּ אִשׁ דֵּת לָמוּ, כִּי יִמִּינְךָ פְּשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׁבִים, וְאִיהוּ יִמִּינְךָ יְהו"ה (דף פה
ע"א) נֶאֱדָרִי בְּכַח (שמות טו ו), תְּרִין יְדִין אֵינּוֹן
ה"ה, חַד שְׁמַאֲלָא וְחַד יִמִּינָא, וּבְגִין דָּא צָרִיף
לְאַתִּיחָבָא בְּחַמֵּשׁ אֶצְבָּעָאן, מְשׁוּם כּוּס
יְשׁוּעוֹת אֶשָׁא (תהלים קיז יג), וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ,
עֲלִייהוּ אֶתְמַר (שם קמה טו) עֵינִי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ,
וְאֵינּוֹן תְּרִי סְמִכֵי קִשׁוּט דְּאֵינּוֹן י' י', דְּאֵינּוֹן
בֵּת עֵינָא יִמִּינָא וּבֵת עֵינָא שְׁמַאֲלָא, וּבֵינִייהוּ
ו' זְעִירָא זְעִיר אֲנַפִּין, דְּאִיהוּ שׁוֹקִיו עַמּוּדֵי
שֵׁשׁ (שיר ה טו).

קָם זָקֵן אֶחָד מֵאַחַר הַצֵּל שֶׁל רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי,
יְפָה אִמְרַת, אֲבָל אֶת הַכּוּס הַזֶּה
צָרִיף לְהַעֲלוֹתָהּ בְּדַרְגוֹתֶיהָ, עֲטוּר
- מִצַּד שֶׁל עֲטָרָה, שְׁהִיא כְּתַר
עֲלִיוֹן עַל רִאשׁ הַצַּדִּיק, עֲטוּף -
כְּמוֹ עֲטָה אֹר פְּשַׁלְמָה. מַה זֶה
עוֹטָה? זֶה י' שֶׁהִתְעַטֵּף בְּאוּר
וְנִעְשָׂה אֹוִיר, וְזֶה שֶׁהִתְעַטֵּף הוּא
חֲכָמָה, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, שֶׁהוּא
וְטַהְרוּ וְקִדְּשׁוּ, טַהְרָה מִצַּד הַכֶּהֱן,
שֶׁנֶּאֱמַר בְּפֶתַח טָבַל וְעָלָה, נִטְהַר
לְאֶכַל בְּתַרוּמָה, וְקִדְּשׁוּ מִצַּד
הַשְּׁמַאֲלָא. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְקִדְּשֵׁת אֶת
הַלְוִיִּם, ח"י מִצַּד שֶׁל צַדִּיק ח"י
הַעוֹלָמִים כּוֹלֵל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה
בְּרַכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה, וּמְלָא מִצַּד
שֶׁל הַעַמּוּד הָאֲמֻצָּעִי, וּמְקַבְּלוּ
בְּשֵׁתֵי יְדָיו וְנוֹתְנוּ בִימִין, זֶהוּ
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ מִימִינוּ אִשׁ דֵּת לָמוּ,
כִּי יִמִּינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים,
וְהוּא יִמִּינְךָ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בְּכַח,
שְׁתֵּי יְדָיִם הֵן ה"ה, אֶחָת שְׁמַאֲלָא
וְאֶחָת יְמִין, וּמְשׁוּם כֶּךָ צָרִיף
לְהַנְתֵּן בְּחַמֵּשׁ אֶצְבָּעוֹת, מְשׁוּם
כּוּס יְשׁוּעוֹת אֶשָׁא, וְנוֹתֵן עֵינָיו
בּוֹ, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר עֵינִי כָל אֵלֶיךָ
יִשְׁבְּרוּ, וְהֵם שְׁנֵי עַמּוּדֵי אֶמֶת
שְׁהֵם י' י', שְׁהֵם בֵּת עֵין יְמִין וּבֵת
עֵין שְׁמַאֲלָא, וּבֵינֵיהֶם ו' קִטְנָה,
זְעִיר אֲנַפִּין, שֶׁהוּא שׁוֹקִיו עַמּוּדֵי
שֵׁשׁ.

וּמִסְלָק מִן הַקְּרַקַּע טַפַּח מִצַּד שֶׁל
י' קִטְנָה חֲכַמַת שְׁלָמָה, וּמְשַׁגְרוּ
בְּמִתְנָה לְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ, זֶה הָאֵם
הַעֲלִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בֵּה יִשְׁמַח מִשָּׂה
בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, וּבְגִלוֹת אֵין לָנוּ

אֶלָּא אַרְבַּעַה, ח"י מ"לא

וּמִסְלָקוֹ מִן הַקְּרַקַּע טַפַּח מְסֻטָּא דִּי זְעִירָא
חֲכַמַת שְׁלָמָה, וּמְשַׁגְרוּ בְּמִתְנָה
לְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ דָּא אֵימָא עֲלָאָה, דְּאֶתְמַר בֵּה
יִשְׁמַח מִשָּׂה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, וּבְגִלוֹתָא לִית לָן

אַלָּא אַרְבַּעַה, ח"י מ"לא ש"טיפה
ה"דְּחָה, וְסִמְנִיד חֲמֶשֶׁה, וְהֵן מִצַּד
שֶׁל הָאוֹת ה' שְׁהִיא רְבִיעִית
לְחֻשְׁבוֹן, וְהִיא דְּל"ת עֲנִיָּה,
מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו' שֶׁהוּא
שֶׁשׁ הַדְּרָגוֹת, הַפּוֹס הוּא בְּסוּד שֶׁל
יֵאֱהַדוּנָה י", שֶׁהוּא כ"ו ה"ס, פּוֹס
בְּחֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים.

תקון שמונה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תְּר"י, שֵׁם שִׁבְת',
כְּמוֹ כֵן ב' רֵאשִׁית בְּר"א שִׁית',
וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם נֹאמַר
וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת
לְעִשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמַר. פְּעַמִּים
הַזְכִּיר פֶּאֶן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד הַשְּׂכִינָה
הַעֲלִינָה וְהַתְּחַתּוּנָה. לְדַרְתָּם, מָה
זֶה לְדַרְתָּם? אֵלָּא אֲשֶׁרִי הוּא מִי
שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתָם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשָׁנִי
בְּתֵי הַלֵּב, וּמִפְּנֵי מִשְׁם יֵצֵר הָרַע
שֶׁהוּא חָלוּל שַׁבָּת. בְּרִית עוֹלָם,
זֶה צְדִיק, שֶׁשְּׁנִיָּהֶם שׁוֹרִים עָלָיו,
אֶחָד לְמִלְאֵת אוֹתוֹ וְאֶחָד
לְהַתְּמֵלָא מִמֶּנּוּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁתֵּי כְלִיּוֹת - נֶצַח
וְהוֹד, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סְבָא - הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, שְׁלֹשׁ שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
שְׁבִיעֵי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג
שַׁבָּת וְנ"הר יוֹצֵא מֵעֲדָן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּזָּן. וְנָהַר, יֵשׁ נָהַר
וְיֵשׁ נָהַר, יֵשׁ נָהַר שְׁנַקְרָא נָהַר
פְּלָגִיו, וְיֵשׁ נָהַר שְׁנַקְרָא נַחַל
קְדוּמִים, עַל הָעֲדָן הַעֲלִיּוֹן נֹאמַר
עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זולָתְךָ,
הַנָּהַר הַזֶּה הוּא ו', שִׁיּוּצָא מֵהָעֲדָן
הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא א', וְעוֹבֵר בֵּין
הָאָפָא וְהָאָפָא וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה, וּמְגִיעַ עַד צְדִיק שְׁבִיעֵי,
וּמִשְׁם מְשַׁקָּה אֶת הַגִּזָּן, שְׁהִיא
הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתּוּנָה.

אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁשׁוּמַר דִּירָה
לְשַׁבָּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֹא מִתְקַרֵּב
לְשֵׁם עֶצֶב הַטְּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה
שֶׁהִיא אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם, שֶׁעָלֶיהָ נֹאמַר

שְׁ"טִיפָה ה"דְּחָה, וְסִמְנִיד חֲמֶשֶׁה, וְאִינוֹן
מִסְטָרָא דָּאת ה' דְּאִיְהִי רְבִיעִית לְחֻשְׁבְּנָא,
וְאִיְהִי דְּל"ת עֲנִיָּה, בְּגִין דְּאִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו'
דְּאִיְהוּ שִׁית דְּרָגִין, הַפּוֹס אִיְהוּ בְּרִזָּא
דִּיאֱהַדוּנָה י" דְּאִיְהוּ כ"ו ה"ס, פּוֹס בְּחֻשְׁבְּנָא
אֱלֹהִים.

תקונא תמניא וארבעין

בְּרֵאשִׁית תַּמְן תְּר"י תַּמְן שִׁבְת', פְּגוּוֹנָא דָּא
ב' רֵאשִׁית בְּר"א שִׁית', וְאִינוֹן
תְּרֵי שַׁבָּתוֹת, עֲלִיְהוּ אֲתַמַּר (שמות לא טז) וְשָׁמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לְעִשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת
וְגוֹמַר, תְּרִין זְמַנִּין אֲדַפִּיר הַכָּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, לְדַרְתָּם מֵאִי לְדַרְתָּם,
אֵלָּא זַכָּאָה אִיְהוּ מָאֵן דְּעֵבִיד לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת
בְּתֵרִי בְּתֵי לְבָא, וְאֲתַפְּנִי מִתַּמְן יֵצֵר הָרַע דְּאִיְהוּ
חָלוּל שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צְדִיק, דְּשָׁרִיין
תְּרוּיְהוּ עֲלֵיהָ, חַד לְאֲמִלְאָה לִיה וְחַד
לְאֲתַמְלִיא מִיְנִיָּה.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִינוֹן תְּרִין פְּלִיין נֶצַח וְהוֹד, בְּנוֹי
דִּישְׂרָאֵל סְבָא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, תְּלַת
שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֵלּוּן תְּלַת אֲבָהָן, עֲנַג
שַׁבָּת וְנ"הר יוֹצֵא מֵעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת
הַגִּזָּן (בראשית ב' ט), וְנָהַר, אִית נָהַר וְאִית נָהַר, אִית
נָהַר דְּאֲתַקְרִי נָהַר פְּלָגִיו, וְאִית נָהַר דְּאֲתַקְרִי
נַחַל קְדוּמִים, עֲדָן עֲלָאָה עֲלֵיהָ אֲתַמַּר (ישעיה סד
א) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זולָתְךָ, הֵאִי נָהַר
אִיְהוּ ו', דְּנַפְיָא מֵעֲדָן עֲלָאָה דְּאִיְהוּ א', וְאֲעֵבֵר
בֵּין אָפָא וְאִימָא, וְאֲזִיל חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמִטֵּי
עַד צְדִיק שְׁבִיעֵי, וּמִתַּמְן אֲשַׁקִּי לְגַנְתָּא דְּאִיְהִי
שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה.

זַכָּאָה אִיְהוּ מָאֵן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבָּת דְּאִיְהוּ
לְבָא, דְּלֹא אֲתַקְרִיב תַּמְן עֲצִיבוּ דְּטְחוּל,
וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיְהוּ נוֹרָא דְּגִיְהֶנֶם, דְּעֲלָה אֲתַמַּר

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

וציאות השבת שתיים. אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דיליה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חמ"ה, אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא רעב וצמאון וקינה והספד וחשכה וערפל, והיא גלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה שנוי בכל, והרי פרשוה, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכשאניח מוצאת מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה מפני שרי גברתי אנכי ברחת.

ער הטחול נאמר של נעליך מעל רגליך, נעל מטנף של טפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

וציאות השבת שתיים. אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דיליה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חמ"ה, אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ואיהו רעב וצמאון וקינה והספד (דף פה ע"ב) וחשוכא וקבלא, ואיהי גלותא לישראל, וצריכין ישראל למעבד לה שנוי בכלא והא אוקמוה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסור בשבת, וכד לא אשפחת אתר לשריא תמן, איהי ברחת, פגוונא דשפחה דאברהם דאתמר בה (בראשית טז ח) מפני שרי גברתי אנכי ברחת.

טחול עליה אתמר (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, נעל מטנף דטפה סרוחה, פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש

פִּשְׁטִיתִי אֶת כְּתָנְתִי אֵיכָכָה
אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכָכָה
אֶטְנַפֵּם, וּמְשֹׁם זֶה צָרִיךְ אָדָם
בְּשֶׁבֶת לְשָׁנוֹת בְּלִבוּשִׁים, בְּנֵר
וּבְמַאֲכָלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף
מִחֵל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת,
וְכָל הַגּוֹרֵעַ, גּוֹרֵעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵס וְשָׁלוֹם.

תקון תשעה וארבעים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. שְׁאוּ
מְרוֹם עֵינֵיהֶם וְרֵאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִים,
מִי אֱלֹהִים - הוּא אֱלֹהֵינוּ, מִי בְּרָא
לְאֱלֹהֵינוּ. שְׁאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם - זוֹ
קְרִיאַת שְׁמַע, רֵאשִׁי תְּבוֹת שְׁמַע
שְׁמֵיחֵדִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא פְּעֻמִּים, וְתִמְצְאוּ שֵׁם
מִי שֶׁהוּא כָּלֵל שֶׁל חֲמִשִּׁים
אוֹתִיּוֹת. וּבִמְהַר צָרִיךְ לִיחַדוֹ
בְּשִׁחְרִית? בְּאוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ רוֹם
יִדְּיָהּ נֶשֶׁא, שֶׁהוּא מְרוֹם, מְשֹׁם
שֶׁהוּא מְרוֹמִים יִשְׁפֹּן, וְרֵאוּ
שְׁשֵׁם אוֹר, וְזֶה אוֹר הַפְּכָכִים,
שְׁבָהֶם הַשְּׂכִינָה יוֹצֵאת. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם,
וּמְשֹׁם זֶה קְרִיאַת שְׁמַע בְּלִילָה,
כְּמוֹ שְׁבָאוּהוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה
בִּיצִיאַת הַפְּכָכִים, עָרַב וּבִקֵּר
צְרִיכִים לִיחַד אוֹתָהּ עִם הַמְּלֶכֶת,
מְשֹׁם שְׁבָעָרַב הִיא כְּאֵה עֵמוֹ
וּבִבְקָר הִיא שְׂבָה אֶלָּיו, וְזֶה הָעָרַב
שֶׁל יִצְחָק וּבִקֵּר שֶׁל אַבְרָהָם,
שְׁשֵׁם בְּעֵלָה בֵּין יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצֵיא, זֶה הַמוֹצֵיא לְחֵם
מִן הָאָרֶץ, בְּשִׁבְלִילָה נֵאמַר לְחֵמוֹ
נִתֵּן וְכוּ'. וְעוֹד הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר
צְבָאָם, אֵלּוֹ מֵאֲתִים אַרְבָּעִים
וּשְׁמוֹנֵה תְּבוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע,
לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וְיִקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת וְגוֹמֵר, זֶה
אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ כְּתִפְאָרַת אָדָם

הוּא, דָּא שְׁבֶת, וְעֵלִיָּה אֲמַרְתָּ שְׂכִינְתָּא פִּשְׁטִיתִי
אֶת כְּתָנְתִי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רַגְלֵי
אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם (שיר ה' ג), וּבְגִין דָּא צָרִיךְ בַּר נֶשׁ
בְּשֶׁבֶת לְשָׁנוּי בְּלִבוּשֵׁין בְּשָׂרְגָא בְּמַאֲכָלִין,
וְצָרִיךְ לְמַהוּי מוֹסִיף מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל
הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת, וְכָל
הַגּוֹרֵעַ גּוֹרֵעִין לִיה הִיא נֶפֶשׁ יִתְּרָה חֵס
וְשָׁלוֹם.

תקונא תשע וארבעין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. שְׁאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם
וְרֵאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהִים (ישעיה מ לו), מִי
אֱלֹהִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, מִי בְּרָא לְאֱלֹהֵינוּ, שְׁאוּ
מְרוֹם עֵינֵיכֶם דָּא קְרִיאַת שְׁמַע, רֵאשִׁי תִּיבִין
שְׁמַע דְּמִיחֵדִין יִשְׂרָאֵל לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
פְּעֻמִּים, וְתִשְׁפְּחוּ תַמְן מִי דְּאִיהוּ כְּלָלָא
דְּחֲמֵשִׁין אַתְּוּוֹן, וּבְמֵאֵי צָרִיךְ לִיחַדָּא לִיה
בְּשִׁחְרִין, בְּהֵהוּא דְּאֲתַמַּר בֵּיה (חבוקק ג י) רוֹם
יִדְּיָהּ נֶשֶׁא, דְּאִיהוּ מְרוֹם, בְּגִין דְּאִיהוּ מְרוֹמִים
יִשְׁפֹּן. וְרֵאוּ דְּתַמְן אוֹר, וְדָא אוֹר הַפְּכָכִים,
דְּבִהוּן שְׂכִינְתָּא נִפְקַת הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה
מ כו) הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, וּבְגִין דָּא קְרִיאַת
שְׁמַע בְּלִילָיָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין
בִּיצִיאַת הַפְּכָכִים, עָרַב וּבִקֵּר צְרִיכִין לִיחַדָּא
לָהּ עִם מְלַפָּא, בְּגִין דְּבְעָרַב הִיא כְּאֵה עֵמִיָּה,
וּבִבְקָר הִיא שְׂבָה לְגַבִּיָּה (אסתר ב יד), וְדָא עָרַב
דְּיִצְחָק וּבִקֵּר דְּאַבְרָהָם, דְּתַמְן בְּעֵלָה בֵּינֵיהוּ
יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצֵיא, דָּא הַמוֹצֵיא לְחֵם מִן הָאָרֶץ,
בְּגִינָה אֲתַמַּר (ישעיה לג טז) לְחֵמוֹ נִתֵּן וְכוּ',
וְעוֹד הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, אֵלִין רַמ"ח
תִּיבִין דְּקְרִיאַת שְׁמַע, לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא, הָדָא
הוּא דְּכְתִיב (בראשית ב כ) וְיִקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת

וְגוֹמֵר, דָּא הֵהוּא דְּאֲתַמַּר בֵּיה (ישעיה מד יג) כְּתִפְאָרַת אָדָם לְשֶׁבֶת בֵּית, דְּקָרָא

לְשֶׁבֶת בֵּית, שְׁקָרָא שְׁמוֹת לְכָל
חַיֵּית הַקֹּדֶשׁ וּלְכָל הַשְּׂרָפִים
וְהַאֲוִפְנִים וְהַצְּבָא שְׁלַמְעֵלָה, לְכָל
אֶחָד קָרָא לוֹ בְּשֵׁם יְדוּעַ וּבִדְרָגָה
יְדוּעָה, לְהוֹדִיעַ לְכָל אֶחָד מִמְּקוֹם
שְׁנִטְל, כְּמוֹ שְׁנַחֲלֵי הַיָּם שְׁחוֹזָרִים
לְמִקּוֹם שְׁנִטְלוּ בְּשְׁלִיחוֹת. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל
הַיָּם וְגוֹמֵר, אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים
הוֹלְכִים שָׁם הֵם שְׂבִים לְלֶכֶת.
מִמְּקוֹם שֶׁהוֹלְכִים, לְשֵׁם חוֹזְרִים
בְּשְׁלִיחוֹת.

מְרֹב אוֹנִים - זֶה כְּתוּב עֲלֵיוֹן,
וְאִמִּיץ כַּח - זוֹ חֲכָמָה, מֵהוּ כְּחוּ?
הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, אִישׁ לֹא נַעֲדָר -
זֶהוּ כָּלֵל שֶׁל שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת. מֵה
זֶה אִישׁ, יְהוּ"ה אִישׁ מְלַחְמָה יְהוּ"ה
יְהוּ"ה שְׁמוֹ? אִישׁ - א' כְּתוּב
עֲלֵיוֹן, י' חֲכָמָה, ש' שְׂרָשׁ הָאֵלֶּן,
שֵׁהֵם הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה תְּשׁוּבָה
וְדָאִי, וְעוֹד, מְרֹב אוֹנִים - זֶה
הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, הָאוֹנִים שְׁלוֹ
נִצַּח וְהוּד, וְאִמִּיץ כַּח - זֶה צְדִיק,
אִישׁ לֹא נַעֲדָר - יְהוּ"ה אִישׁ
מְלַחְמָה, וְהָרִי נִתְבָּאָר.

קָם הִזְקֵן מֵאֲחַר צֵלוֹ שֶׁל רַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, כִּף
שְׁמַעְתִּי אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה, שְׂאוּ
מְרוֹם עֵינֵיכֶם, שְׂאוּ כְמוֹ שְׂאוּ
יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ, וְזֶה קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
לְיְהוּ"ה רַאשִׁית, הַמְרוֹם שְׁלוֹ כְּתוּב
עֲלֵיוֹן. מִי - הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה שְׁבָרָא
הָעוֹלָם בְּאֵלָה. מִי הֵם אֵלָה? אֵלָה
רַאשִׁי בֵּית אַבּוֹתָם, וְהֵם שְׁלֹשֶׁת
הָאֲבוֹת. הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם,
אֵלוֹ צְבָא הַשָּׁמַיִם שֶׁהֵם נִצַּח
וְהוּד, מֵה מִסְפָּר שְׁלֵהֶם? אֵלָה
מִסְפָּר וְחֻשְׁבוֹן שְׁפִכְל, זֶה
הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה. לְכֹלֶם בְּשֵׁם
יְקָרָא, זוֹ הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה,
שְׁנַאמֵר לְמִשָּׁה בְּשִׁבְלִיהָ וְאֲדַעַךְ
בְּשֵׁם. מְרֹב אוֹנִים, אוֹתוֹ שְׁנַאמֵר
בוֹ וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, וְזֶה
צְדִיק, וְהוּא אִמִּיץ כַּח, אִישׁ צְדִיק,

שְׁמַהֲן לְכָל חַיֵּית הַקֹּדֶשׁ וּלְכָל שְׂרָפִים
וְאוֹפְנִים וְצְבָא דְלַעֲיִלָא, לְכָל חַד קָרָא לִיה
בְּשֵׁם יְדוּעַ וּבִדְרָגָא יְדוּעָא, לְאֶשְׁתַּמּוּדַע לְכָל
חַד מֵאַתֵּר דְּאַתְנַטִּיל, כְּגוֹוִנִי דְנַחֲלִי יִמָּא
דְּאַתְחַזְרוּ לְאַתֵּר דְּאַתְנַטִּילוּ בְּשְׁלִיחוֹתָא, הַדָּא
הוּא דְכְּתִיב (קהלת א ז) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל
הַיָּם וְגוֹמֵר, אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הוֹלְכִים שָׁם
הֵם שְׂבִים לְלֶכֶת, מֵאַתֵּר דְּאַזְלִין תַּמָּן חוֹזְרִין
בְּשְׁלִיחוֹתָא.

מְרֹב אוֹנִים (ישעיה מ כו) דָּא כְּתוּב עֲלָאָה, וְאִמִּיץ
כַּח דָּא חֲכָמָה, מֵאִי כַח דִּילִיה אִימָא
עֲלָאָה, אִישׁ לֹא נַעֲדָר אִיהוּ כְּלָלָא דְתַלְת
סְפִירָן, מֵאִי אִישׁ יְהוּ"ה אִישׁ מְלַחְמָה יְהוּ"ה
שְׁמוֹ (שמות טו א), אִישׁ א' פְּתָר עֲלָאָה י' חֲכָמָה
ש' שְׂרָשׁא דְאֵילָנָא דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה
וְדָאִי, וְעוֹד מְרֹב אוֹנִים דָּא עֲמוּדָא
דְּאֲמִצְעִיתָא, אוֹנִים דִּילִיה נִצַּח וְהוּד, וְאִמִּיץ
כַּח דָּא צְדִיק, אִישׁ לֹא נַעֲדָר יְהוּ"ה אִישׁ
מְלַחְמָה, וְהָא אֲתַמֵּר.

קָם סְבָא כְּתוּב טוֹלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר רַבִּי
רַבִּי, הָאִי קָרָא הָכִי שְׁמַעְנָא לִיה, שְׂאוּ
מְרוֹם עֵינֵיכֶם, שְׂאוּ כְמוֹ שְׂאוּ יְדֵיכֶם
קֹדֶשׁ (תהלים קלד ב), וְדָא קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לְיְהוּ"ה
רַאשִׁית (ירמיה ב ג), מְרוֹם דִּילִיה פְּתָר עֲלָאָה, מִי
אִימָא עֲלָאָה דְבָרָא עֲלָמָא בְּאֵלָה, מֵאֵן אֵלָה,
אֵלָה רַאשִׁי בֵּית אַבּוֹתָם (שמות ו יד), וְאִינוֹן תַּלְת
אַבְהָן, הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם (ישעיה מ כו) אֵלִין
צְבָא הַשָּׁמַיִם דְּאִינוֹן נִצַּח וְהוּד, מֵאִי מִסְפָּר
דְּלֵהוֹן, אֵלָה מִסְפָּר וְחֻשְׁבוֹן דְּכָלָא דָּא שְׂכִינְתָא
עֲלָאָה, לְכֹלֶם בְּשֵׁם יְקָרָא (שם) דָּא שְׂכִינְתָא
תַּתְאָה, דְּאַתְמֵר לְמִשָּׁה בְּגִינָה (שמות לג
יז) וְאֲדַעַךְ (דף פ"א ע"א) בְּשֵׁם, מְרֹב אוֹנִים (ישעיה מ
כו). הֵהוּא דְאַתְמֵר בֵּיה (בראשית מח טז) וַיִּדְגּוּ לְרֹב

הפח שלו הוא הפח של מעשה
בראשית, שנאמר בו ועתה יגדל
נא פח אדנ"י, לא נעדר מהשכינה
לעולם, וזה וזה הכל אמת,
שבעים פנים לתורה.

אמר לו: זקן זקן, מרב אונים
ואמיץ פח, שם אדם הראשון,
שם אברהם יצחק ויעקב, שם
משה ואהרן, שם דוד ושלמה
ושנים עשר שבטים, וכל
הנשמות של ששים רבוא של
ישראל ושל כל הדורות העליונים
והתחתונים, שנאמר בהם כי את
אשר ישנו פה עמנו עומד היום
וגומר, כלם שם, איש לא נעדר,
לא חסר מהם אחד מהחשובין,
כמו צבא השמים.

ועוד מרב אונים - זה הכהן,
שנאמר בו כהן און, ואמיץ פח -
זה אלהי"ם, שהיא האם העליונה
שמתלבשת בגבורה, וברא
העולם במדת הדין, ומשום כן
הוא גבור אמיץ פח. איש לא
נעדר - זה יעקב, שנאמר בו
ויעקב איש תם. מה שנאמר
בשלוש אלה, נאמר בשלוש
העליונים ונאמר בשלוש
התחתונים, המספר של כלם,
השכינה היא מספר הימים.

תקון חמשים

בראשית ברא אלהי"ם, פתח רבי
שמעון ואמר: שאו מרום עיניהם
וראו מי ברא אלה, ראשי תבות
ש'או מ'רום ע'יניהם - ש'חרית
מ'נחה ע'רבית, שלש תפלות,
עליהן נאמר הן כל אלה יפעל
א"ל פעמים שלוש עם גבר,
משום שהם המרפכה של שלשת
האבות, ועליהם נאמר אלה
תולדות השמים והארץ
בהבראם, אלה פסל את
הראשונים, אלה ודאי פסל את
הראשונים שאמרו אלה אלהי"ך

בקרוב הארץ ודא צדיק, ואיהו אמיץ פח איש
צדיק, פח דיליה איהי פח דעובדא דבראשית,
דאתמר בה (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פח
אדנ"י, לא נעדר משכינתא לעלם, והאי והאי
פלא קשוט, שבעין אנפין לאורייתא.

אמר ליה סבא סבא, מרוב אונים ואמיץ פח
תמן אדם קדמאה, תמן אברהם יצחק
ויעקב, תמן משה ואהרן, תמן דוד ושלמה,
ותרין עשר שבטין, וכל נשמתין דשתין רבוא
דישראל, ודכל דרין עלאין ותתאין, דאתמר
בהון (דברים כט יד) כי את אשר ישנו פה עמנו
עומד היום וגומר, פלהו תמן, איש לא נעדר
לא חסר מנייהו חד מחשבנא, פגוונא דצבא
השמים.

ועוד מרוב אונים דא כהנא, דאתמר ביה כהן
און, ואמיץ פח דא אלהי"ם דאיהי
אימא עלאה, דאתלבשת בגבורה וברא עלמא
במדת הדין, ובגין דא איהו גבור אמיץ פח,
איש לא נעדר דא יעקב, דאתמר ביה (בראשית
כה כז) ויעקב איש תם, מה דאתמר בתלת אלין,
אתמר בתלת עלאין, ואתמר בתלת תתאין,
מספר דכלהו שכינתא איהי מספר הימים.

תקונא חמשים

בראשית ברא אלהי"ם, פתח רבי שמעון
ואמר, שאו מרום עיניכם וראו מי
ברא אלה (בראשית כה כז), ראשי תיבין ש'או מ'רום
ע'יניהם ש'חרית מ'נחה ע'רבית, תלת עלותין,
עלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל
פעמים שלוש עם גבר, בגין דאינון מרפכה
דתלת אבהון, ועלייהו אתמר (בראשית ב ד) אלה
תולדות השמים והארץ בהבראם, אלה פסל
את הראשונים, אלה ודאי פסיל לקדמאין
דאמרו (שמות לב ד) אלה אלהי"ך ישראל, דאנון

ישראל, שהם תולדות של תהו, שנרמזו בראשי תבות תולדות ה'שמים ו'הארץ תה"ו, והם חמשה מינים שנאמר בהם בה' בראם, והם עמלקים, גבורים, נפילים, ענקים, רפאים, ומשום כך טרחה ה' בשבילם, משום שבה' בראם, ה' של אברהם, ועליה נאמר לא תהו בראה, לשבת ביניהם, לשבת יצרה, לעשות מהם ישוב.

ומשום הה' הזו, אלה, שהם שלשת אבות, תקנו שלש תפלות, להוריד בהם את הקדוש ברוך הוא ולהעלות בהם את השכינה שהיא ה' קטנה, שעמוד האמצעי הוא הגוף, ושתי זרועותיו ימין ושמאל, שבהם אוחו בה, ועל הגוף היא עולה, ומי מעלה אותה על הגוף? מ"י, האם העליונה, מי ברא אלה, וכשעולה, עולים עמה כל הצבא שלמעלה. זהו שכתוב המוציא במספר צבאם, וכל ישראל, שהם ששים רבוא, מתיחסים בצבא שלמעלה, לכלם בשם יקרא, כלם נקראו על שם הצבא שלמעלה, איש לא נעדר מהחשבון.

והשכינה בגלות, בזמן שמרחק בעלה ממנה, לפעמים מתפרנסת על ידי שליח, לפעמים על ידי האבות, לפעמים על ידי האמא, לפעמים על ידי האבא, לפעמים על ידי הבנים, לפעמים על ידי הצדיק, והכל נותן בעלה שהוא ו', הוא בין אבא ואמא בן י"ה, וכשהוא בין האב והאם, הוא מוריד לה פרנסתה על ידי האב והאם, וכשיורד בין שתי הזרועות שיש בהם ששה פרקים, מוריד לה פרנסה בשתי זרועות, וכשמוריד בגוף שהוא יעקב, מוריד לה מזון על ידו, וכשמוריד בשתי השוקים, שהם שוקיו

תולדין דתהו, דאתרמיז בראשי תיבין תולדות השמים ו'הארץ תה"ו, ואינון חמש מינין דאתמר בהון בה' בראם, ואינון עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים, ובגין דא טרחת ה' בגינייהו בגין דבה' בראם ה' דאברהם, ועלה אתמר (ישעיה מה יח) לא תהו בראה למיתב בינייהו, לשבת יצרה למעבד ישובא מנייהו. ובגין האי ה', אלה דאינון תלת אבהן תקינו תלת צלותין, לנחתא בהון לקודשא בריך הוא, לסלקא לשכינתא בהון דאיהי ה' זעירא, דעמודא דאמצעייתא איהו גופא, ותרין דרועין דיליה ימינא ושמאלא, דבהון אחיד בה, ועל גופא אסתלקת, ומאן סליק לה על גופא מ"י אימא עלאה, מי ברא אלה, וכד סלקת סלקין עמה כל צבא דלעילא, הדא הוא דכתיב (שם מ כו) המוציא במספר צבאם, וכל ישראל דאינון שתין רבוא מתיחסין בצבא דלעילא, לכלם בשם יקרא, פלהו אתקריאו על שם צבא דלעילא, איש לא נעדר מחושבנא.

ושכינתא בגלותא בזמנא דאיהו מרחקא בעלה מינה, לזמנין אתפרנסת על ידי שליח, לזמנין על ידי אבהן, לזמנין על ידי אימא, לזמנין על ידי אבא, לזמנין על ידי בנין, לזמנין על ידי דצדיק, וכלא יהיב בעלה דאיהו ו', איהו בין אבא ואימא בן י"ה, וכד איהו בין אבא ואימא, נחית לה פרנסהא על ידי אבא ואימא, וכד נחית בין תרין דרועין דאית בהון שית פרקין, נחית לה פרנסה בתרין דרועין, וכד נחית בגופא דאיהו יעקב, נחית לה מזונא על ידיה, וכד נחית בתרין שוקין דאינון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש דאית בהון ו' פרקין, נחית לה מזונא על ידיהו, וכד נחית

בְּצַדִּיק נְחִית לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵיהּ, וְכַד נְחִית
 בַּהּ (ד' פ' ע"ב) דְּאַתְחַבְרוּ בַּהּ, לֹא צָרִיךְ לְנַחְתָּא
 מְזוֹנָא לָהּ עַל יְדֵי שְׁלִיחָא בְּעַלְמָא, אֲלֵא עַל
 יְדֵיהּ, וְכַד נִפְיָק בַּהּ, אֶסְתַּלַּק עַד אֵין סוּף דְּאִיהוּ
 א', מְזוֹנָא דִּילָהּ לֹאוּ בְּזִכּוּתָא תְּלִיא מְלַתָּא,
 וְלֹא בְּחַיִּים דְּאִינוּן אַבָּא וְאִמָּא, וְלֹא בְּבָנֵי
 דְּאִינוּן נְצַח וְהוּד, אֲלֵא בְּמַזְלָא תְּלִיא מְלַתָּא,
 וְכַד נְחִיתת מְאַתְרָהּ וְנְחִיתת קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְדִיירָא עֲמָה, אֲתַמַּר בֵּיהּ וּבְבִנְהָא אֵין מְזַל
 לְיִשְׂרָאֵל, אֲלֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְכִיב עַל
 כְּרוּ"ב דְּאִיהוּ מִטְטְרוּ"ן וְאִיהוּ בְּרוּ"ךְ,
 וּמְתַפְרִנְסַת עַל יְדֵיהּ, דְּאִיהוּ עֶבֶד עוֹלָם עֶבֶד
 דִּילָהּ, וּבַהּ הוּא זְמַנָּא אִיהִי אֶתְפְּרִנְסַת עַל יְדֵי
 שְׁלִיחָא, וְכַל דָּא פְּפּוּם עוֹבְדֵיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל הֲכִי
 אֶתְפְּרִנְסַת.

זְבָאָה אִיהוּ מָאן דְּסָלִיק לָהּ לְאַתְרָהּ,
 וְלִקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְרֵיהּ, דְּאַתְמַר
 בֵּיהּ (ישעיה יט א) (הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל עֵבֶק קַל), הִנֵּה יְהוָה
 יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ (שם כו כא), אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר
 אַבָּא, וְכִי יָכוֹל בַּר נֶשׁ לְאַחְזָרָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְאַתְרֵיהּ, אָמַר לִיהּ אֵין, כְּמָה דְּאַשְׁכַּחְנָא
 בְּדוּד דְּאָמַר (תהלים קלב ד) אִם אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינַי
 לְעַפְעַפִּי תְּנוּמָה עַד אֲמַצָּא מְקוּם לִיהו"ה וְכו',
 בַּהּ הוּא זְמַנָּא דְּבַר נֶשׁ אַחְזָר לִיהּ לְאַתְרֵיהּ, מַה
 כְּתִיב בֵּיהּ מִמְּקוֹמוֹ יִפֵּן בְּרַחֲמֵי לְעַמּוֹ, וּבַמַּאי
 חֲזָרִין לִיהּ לְאַתְרֵיהּ, אֲלֵא בְּשְׁלִימוֹ דְּתַקּוּנָא
 דְּתַקִּינוּ בְּצִלוֹתָא, וְאוּכַח דְּבַתַּר דְּאָמַר מִמְּקוֹמוֹ
 יִפֵּן בְּרַחֲמֵי לְעַמּוֹ, אָמַר הַמֵּיחָדִים אֶת שְׁמוֹ
 עָרַב וּבִקֵּר תְּמִיד בְּכָל יוֹם אוֹמְרִים פְּעַמִּים,
 וְאִינוּן ה"ה, דְּצָרִיךְ לְאַחְזָרָא י' לְגַבֵּי ה' דְּאִיהוּ
 מְקוּם דְּלְעִילָא, וְלְאַחְזָרָא ו' לְגַבֵּי ה' דְּאִיהִי
 מְקוּם דְּלְתַתָּא, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוּמֵי
 לָהּ, שְׁהִיא מְקוּם שְׁלֵמָטָה, מְשׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁבַּע

עַמּוּדֵי שָׁשׁ, שֵׁשׁ בְּהֵם שָׁשָׁה
 פְּרָקִים, מוֹרִיד לָהּ מְזוֹן עַל יְדָם,
 וּכְשִׁמוֹרִיד לָהּ בְּצַדִּיק, מוֹרִיד לָהּ
 מְזוֹן עַל יְדוֹ, וּכְשִׁמוֹרִיד בַּהּ,
 כְּשִׁמְתַּחְבְּרוּ ו' בַּהּ, לֹא צָרִיךְ
 לְהוֹרִיד לָהּ מְזוֹן עַל יְדֵי שְׁלִיחָא
 בְּעוֹלָם אֲלֵא עַל יְדוֹ, וּכְשִׁיוֹצֵא
 בַּהּ, מִתְּעֵלָה עַד אֵין סוּף שְׁהוּא
 א'. מְזוֹנָה לֹא בְּזִכּוּת הַדְּבָר תְּלוּי,
 וְלֹא בְּחַיִּים שְׁהֵם הָאֵב וְהָאֵם, וְלֹא
 בְּבָנִים, שְׁהֵם נְצַח וְהוּד, אֲלֵא
 הַדְּבָר תְּלוּי בְּמַזְל, וּכְשִׁיּוֹרְדַת
 מִמְּקוּמָהּ וְיורֵד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְדוּר עֲמָה, נֹאמַר בַּהּ וְעַל בְּנֵיהּ,
 אֵין מְזַל לְיִשְׂרָאֵל, אֲלֵא הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא רוֹכֵב עַל כְּרוּ"ב, שְׁהוּא
 מִטְטְרוּ"ן, וְהוּא בְּרוּ"ךְ,
 וּמְתַפְרִנְסַת עַל יְדוֹ, שְׁהוּא עֶבֶד
 עוֹלָם, עֶבֶד שְׁלָהּ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן
 הִיא מְתַפְרִנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחָא, וְכַל
 זֶה כְּפִי מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כִּף
 מְתַפְרִנְסַת.

אֲשֵׁרֵי מִי שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ לְמִקּוּמָהּ
 וְאֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִקּוּמוֹ,
 שְׁנֹאמַר בו (הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל עֵבֶק קַל)
 הִנֵּה יְהוָה יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ. אָמַר
 לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אַבָּא, וְכִי יָכוֹל
 אָדָם לְהַחְזִיר אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְמִקּוּמוֹ? אָמַר לוֹ: כֵּן, כְּמוֹ
 שְׁמַצָּאנוּ בְּדוּד שְׁאָמַר, אִם אֶתֵּן
 שְׁנַת לְעֵינַי לְעַפְעַפִּי תְּנוּמָה עַד
 אֲמַצָּא מְקוּם לִיהו"ה כו'. בְּאוֹתוֹ
 זְמַן שְׁאָדָם מַחְזִיר אוֹתוֹ לְמִקּוּמוֹ,
 מַה כְּתוּב בו? מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן
 בְּרַחֲמֵי לְעַמּוֹ, וּבְמָה מַחְזִירִים
 אוֹתוֹ לְמִקּוּמוֹ? אֲלֵא בְּשִׁלְמוֹת
 הַתְּקוּן שְׁתַּקְּנוּ בַתְּפִלָּה, וּמוֹכִיחַת,
 שְׁאָחַר שְׁאָמַר מִמְּקוֹמוֹ יִפֵּן
 בְּרַחֲמֵי לְעַמּוֹ, אָמַר, הַמֵּיחָדִים
 אֶת שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר תְּמִיד בְּכָל
 יוֹם אוֹמְרִים פְּעַמִּים, וְהֵם ה"ה,
 שְׁצָרִיךְ לְהַחְזִיר י' לָהּ, שְׁהוּא
 הַמְּקוּם שְׁלֵמָעֵלָה, וּלְהַחְזִיר ו'
 שְׁלֵא יַחְזִיר אֶת ה' שְׁלֵמָעֵלָה עַד

שִׁיחֲזִיר אֶת ה' שְׁלֹמֶטָה, וְסוּד
הַדְּבָר - לֹא אָבֵא בְּעִיר וְגוֹמֵר,
וְהָרִי פְּרֻשִׁיהָ.

תקון אחד וחמשים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, מִה זֶה אֶת?
אֵלָּא כִּף פְּרֻשִׁיהָ הַקְּדֻמוֹנִים, כֹּל
הָאֵתִים הֵם לְרַבּוּי, וְאִ"ת הַזֶּה
הַתּוֹרָה כְּלוּלָה מֵא' עַד ת', שְׁבִי
נִבְרָאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְעוֹד אֶת
הַשָּׁמַיִם, שָׁמַיִם זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, זֶהוּ שְׁכֵנוֹב וְאִתָּה תִשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם, וְאֶת בַּת זִוְגוֹ עִמוֹ, וְאֶת
- זֶה צְדִיק וְבַת זִוְגוֹ, הָאָרֶץ -
הַכְּלִי שֶׁל כָּלם לְהוֹצִיא בֵּה זְרַעִים
וּפְרוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - וְכֹל שִׁיח
הַשְּׂדֵה טָרֵם יִהְיֶה בְּאָרֶץ וְגוֹמֵר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנֵי, סוּד עֲלִיּוֹן
יֵשׁ כָּאן, אֵף עַל גֵּב שֶׁהַכֹּל נִבְרָא
וְנִתְקַן בְּשֵׁם שֶׁל יְהוָה, שֶׁהֵם אֶת
הַשָּׁמַיִם, וְסוּד הַדְּבָר - י"ה
בְּשָׁמַיִם, ו"ה בְּאָרֶץ. זֶהוּ שְׁכֵנוֹב
י' שְׁמַחוֹ הַשָּׁמַיִם וְתִגְל ה' אָרֶץ.
עִם כֹּל זֶה שֶׁהַכֹּל נִתְקַן בְּאַרְבַּע
אוֹתוֹת, אֵין יוֹרֵדֵת נִבְעִיָּה
מִלְמַעְלָה עַל הַזְּרַעִים וְהַפְּרוֹת
שֶׁהֵם שִׁיחַ הַשְּׂדֵה שֶׁהוּא צְדִיק,
וְעֵשֶׁב הַשְּׂדֵה שֶׁהוּא הַעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי, וְלָמָּה? מִשּׁוֹם שֶׁאָדָם
אֵין, שֶׁהוּא יוֹד ה"א וַא"ו ה"א,
לְעַבֹד אֶת הָאֲדָמָה.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבֵא,
הַשִּׁיחַ, מִנֵּין לָנוּ שֶׁהוּא צְדִיק?
אָמַר לוֹ: בְּנֵי, בּוֹ תִמְצָא ח"י ש',
הוּא כּוֹלֵל שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֶאֱן,
שֶׁהֵם שֵׁשׁ הָאֵילָן, וְזֶה ח"י
הַעוֹלָמִים, שֶׁהוּא אוֹת בְּצִבָּא
שְׁלוֹ, צְבָאוֹת הוּא עִמָּהֶם, כּוֹלֵל
שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת כִּנְגֵד שְׁלֹשַׁת הַעֲנַפִּים
שֶׁל ש'.

וְהָרִי ש' שֶׁל שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת הֵם,
אֵלָּא ש' הַעֲלִיּוֹנָה - עֲנִפֵי הָאֵילָן,
ש' הַתַּחְתּוֹנָה - שְׁרָשֵׁי הָאֵילָן.

דְּלֹא יִחֲזִיר לָהּ דְּלַעֲיִלָּא, עַד דִּיחֲזִיר לָהּ
דְּלַתְתָּא, וְרִזָּא דְּמִלָּה לֹא אָבֵא בְּעִיר
וְגוֹמֵר (הוֹשַׁע יֵא ט) וְהָא אוֹקְמוּהָ.

תקונא חד וחמשים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ, מֵאֵי אֶת, אֵלָּא הֵכִי אוֹקְמוּהָ
קְדֻמָּאִין, כֹּל אֶתִּין לְרַבּוּיָא, וְדָא אִ"ת אוֹרִייתָא
כְּלִילָא מֵא' וְעַד ת', דְּבָהּ אֶתְבְּרִיאוּ שְׁמֵיָא
וְאֶרְעָא, וְעוֹד אֶת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַיִם דָּא קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (מַלְכִים א ח) וְאִתָּה
תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְאֶת בַּת זִוְגִיָּה עִמָּיָה, וְאֶת דָּא
צְדִיק וְבַת זִוְגִיָּה, הָאָרֶץ מֵאֲנָא דְכְּלָהּ לֹא אֶפְקָא
בֵּה זְרַעִין וְאֶבִּין, וְרִזָּא דְּמִלָּה וְכֹל שִׁיחַ הַשְּׂדֵה
טָרֵם יִהְיֶה בְּאָרֶץ וְגוֹמֵר (בְּרֵאשִׁית ב ה).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי, רִזָּא עֲלָאָה הַכָּא, אֵף
עַל גֵּב דְּכֹלָא אֶתְבְּרִי וְאֶתְקַן בְּשִׁמָּא
דִּיהו"ה, דְּאֵינּוֹן אֶת הַשָּׁמַיִם, וְרִזָּא דְּמִלָּה י"ה
בְּשָׁמַיִם, ו"ה בְּאָרֶץ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים צו
י"א) י' שְׁמַחוֹ הַשָּׁמַיִם וְתִגְל ה' אָרֶץ, עִם כֹּל דָּא
דְּכֹלָא אֶתְקַן בְּד' אֶתּוּוֹן, לֹא נַחִית נִבְעִיָּה
מִלְעֵילָא עַל זְרַעִין וְאֵיבִין דְּאֵינּוֹן שִׁיחַ הַשְּׂדֵה
דְּאֵיהוּ צְדִיק, וְעֵשֶׁב הַשְּׂדֵה דְּאֵיהוּ עֲמוּדָא
דְּאֲמָצְעִיתָא, וְלָמָּה בְּגִין דְּאָדָם אֵין, דְּאֵיהוּ
יוֹד ה"א וַא"ו ה"א לְעַבֹד אֶת הָאֲדָמָה.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר אָבֵא, שִׁיחַ מִנָּא לָן
דְּאֵיהוּ צְדִיק, אָמַר לִיָּה בְּרִי בִּיהַ תִּשְׁכַּח
ח"י ש', אֵיהוּ כְּלִיל תְּלַת עֲדָרֵי צֶאֱן, דְּאֵינּוֹן
שְׁרָשָׁא דְּאֵילָנָא, וְדָא חֵי עֲלָמִין, דְּאֵיהוּ אוֹת
בְּצִבָּא דִּילִיָּה, צְבָאוֹת אֵיהוּ עִמָּהוֹן, כְּלִיל
תְּלַת דְּרָגִין לְקַבֵּל תְּלַת עֲנַפִּין דְּש'.

וְהָא ש' דְּתְלַת אֲבָהִין אֵינּוֹן, אֵלָּא ש' עֲלָאָה
עֲנִפֵי אֵילָנָא, ש' תְּתָאָה שְׁרָשֵׁי אֵילָנָא,
וּבְגִין דָּא וְכֹל שִׁיחַ דָּא צְדִיק, וְכֹל עֵשֶׁב ע"ב

ומשום זה, וְכָל שִׁיחַ - זֶה צִדִּיק, וְכָל עֶשֶׂב - ע"ב ש', זֶה יַעֲקֹב הַכּוֹלֵל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם עֲנַפֵּי הָאֵילָן, וְעוֹלָיִם לְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת שֶׁל וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט, שֶׁבִשְׁם הַזֶּה נִבְרָאוּ עֶשְׂבִים וְאֵילָנוֹת שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְהָעֶשֶׂב הַזֶּה נֹאמֵר עָלָיו וְעֶשֶׂב לַעֲבוֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, לֶחֶם אֲבִירִים אֲכַל הַתּוֹרָה, שְׁנֹאמֵר בּוֹ לֶךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךָ, וְהוּא לַעֲבוֹדַת הָאָדָם, ה' שֶׁל אָדָם שְׁנֹאמֵר בָּהּ הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ. מֵה זֶה לַעֲבוֹדַת הָאָדָם? אֵיךְ עֲבוֹדָה כָּאֵן אֲלֵא תַפְלָה, שֶׁהִיא עֲבוֹדַת הַשְּׂכִינָה, עֲבוֹדַת יְהו"ה וְדָא, וְעָלֶיהָ נֹאמֵר יֵצֵא אָדָם לַפְעֵלוֹ וְלַעֲבוֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב. יֵצֵא אָדָם לַפְעֵלוֹ - זֶה תַפְלַת שְׁחִירַת. וְלַעֲבוֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב - זֶה תַפְלַת מִנְחָה, שְׁנֹאמֵר בָּהּ וַיֵּצֵא יַצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשָׂדֵה לַפְנוֹת עָרֵב.

תקון שנים וחמשיים

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים. אֱלֹהִים חֲמֵשׁ אוֹתוֹת כְּחֹשֶׁבֶן ה', א"ד מִן אֲדִנִּי כִּף עוֹלָה לַחֲמֵשׁ, וְסוּד הַדָּבָר - וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. בֹּא וּרְאֵה, הַתְּעוֹרְרוֹת צְרִיכָה מִמֶּטֶה לְמַעְלָה, וְאַחֲרַי כִּף וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְהִשְׁקָה ו' הִיא הַשְׁקָאָה מִמַּעַלָּה לְמַטָּה, שֶׁהִיא נַחַל קְדוּמִים שְׁנִמְשָׁךְ מִן הַמַּחַ, וְכִף צְרִיף לְהַעִיר הַתְּעוֹרְרוֹת בְּרֵאשׁוֹנָה מִהָאֶשָׁה, וְסוּד הַדָּבָר - אֶשָׁה כִּי תִזְרִיעַ, וּמִיָּד וּיִלְדָה זָכָר. הַנְּקָבָה אֲדִנִּי, הַזָּכָר יְהו"ה, כְּשֶׁמְקַדֶּימָה הַבַּת, שׁוֹלֵט הַזָּכָר וְנַעֲשֶׂה יֵאֱהוּדוֹנָה, וְסוּד הַדָּבָר - יְהוּה אֲדִנִּי חִילִי, וְעַל בְּמוֹתֵי יִדְרִיכֵנִי - אֵלוֹ הָאֲבוֹת, לְמִנְצַח בְּגִינּוֹתֵי - הָאָמָה וְשִׁתֵּי הַשּׁוֹקִים.

ש' דָּא יַעֲקֹב כָּלִיל תְּלַת אֲבָהוֹן, דָּאִינוּן עֲנַפֵּי אֵילָנָא, וְסַלְקִין לְשִׁבְעִין וּתְרִין שְׁמַהֲן דְּוַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט, דְּבַהֲאֵי שְׁמָא אֲתַבְּרִיאוּ עֲשְׂבִין וְאֵילָנִין דָּאִינוּן נִשְׁמַתִּין דְּצִדִּיקָא, וְהֵאֵי עֶשֶׂב עָלֶיהָ אֲתַמַּר (תהלים קד יד) וְעֶשֶׂב לַעֲבוֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, לֶחֶם אֲבִירִים אֲכַל אִישׁ (שם עח כו), וְאִיהוּ נִהְמָא דְּאוּרִייתָא. (ד' ט' 19 ו"א) דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (קהלת ט ז) לֶךְ אֲכוֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךָ, וְאִיהוּ לַעֲבוֹדַת הָאָדָם, ה' דָּאֲדָם דְּאֲתַמַּר בָּהּ הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, מְאִי לַעֲבוֹדַת הָאָדָם, לִית עֲבוֹדָה הַכָּא אֲלֵא צְלוֹתָא, דָּאִיהִי פּוֹלְחָנָא דְּשְׂכִינְתָא, עֲבוֹדַת יְהו"ה וְדָא, וְעָלֶיהָ אֲתַמַּר (תהלים קד כג) יֵצֵא אָדָם לַפְעֵלוֹ וְלַעֲבוֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב, יֵצֵא אָדָם לַפְעֵלוֹ דָּא צְלוֹתָא דְּשְׁחִירַת, וְלַעֲבוֹדָתוֹ עַדֵי עָרֵב דָּא צְלוֹתָא דְּמִנְחָה, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (בראשית כד טג) וַיֵּצֵא יַצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשָׂדֵה לַפְנוֹת עָרֵב.

תקונא תרין וחמשיין

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אֱלֹהִים. חֲמֵשׁ אֲתוּוֹן כְּחֹשֶׁבֶן ה', א"ד מִן אֲדִנִּי הַכִּי סַלְיָן לַחֲמֵשׁ, וְרִזָּא דְּמַלְהָ וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה (בראשית ב' ט). תָּא חֲזִי אֲתַעְרוּתָא צְרִיכָא מִתַּתָּא לְעֵילָא, וְלִבְתַּר וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְהִשְׁקָה ו' אִיהוּ שְׁקִיּוֹ מֵעֵילָא לְתַתָּא, דָּאִיהוּ נַחַל קְדוּמִים דְּאֲתַמְשָׁךְ מִן מוּחָא, וְהַכִּי צְרִיף לְאֲתַעְרָא אֲתַעְרוּתָא בְּקַדְמִיתָא מֵאֲתַתָּא, וְרִזָּא דְּמַלְהָ אֶשָׁה כִּי תִזְרִיעַ (ויקרא יב ב) וּמִיָּד וּיִלְדָה זָכָר, נּוֹקְבָא אֲדִנִּי, דְּכָר יְהו"ה, כִּד אֲקַדְמִית בְּרַתָּא שְׁלִיט דְּכוּרָא וְאֲתַעְבִּיד יֵאֱהוּדוֹנָה, וְרִזָּא דְּמַלְהָ יְהו"ה אֲדִנִּי חִילִי (חבקוק ג ט), וְעַל בְּמוֹתֵי יִדְרִיכֵנִי (שם) אֵלִין אֲבָהוֹן, לְמִנְצַח בְּגִינּוֹתֵי (שם) אֶמָה וּתְרִין שׁוֹקִין, מְאִי חִילִי

מה זה חילי? התקף של הכל
מלמעלה, חילי - חיל י', וזה
האב, תקפו - הנביעה שאין לה
סוף.

אמר רבי אלעזר: אבא, והרי
פרשוהו בעלי המשנה, שעד
ארבעים ימים יכולה לחזור
הנקבה לזכר, ומתהפך מדין
לרחמים, ופרשוהו משום שעד
כעת אין שם דמות, שנאמר בו
וייצר יהו"ה אלהי"ם, אם כן,
למה נטל שעור במ', משום
שהיא שעור הנקודה שהיא י'
טפה, (השעור) שבה נעשית י"ם
מ"י, ודאי נחל קדומים זה ו'
שנמשך מ' (ס). והשקה את כל
פני האדמה, מה זה פני האדמה?
אלא אלו הם הפנים, שהם אדם
ולכן וירק ושחר, בגוונים הללו
מאיר אותו הפעין, שהגוונים הם
מהיבשה הזו, נביעת האורה
שלה (של פחה), שכף הנביעה לארץ
כמו הנשמה לגוף, כמו שהאילן
לא מתגדל אלא במים, כך ישראל
שהם ענפי האילן לא מתגדלים
אלא בנביעת התורה.

וכוד הדבר - מעין גנים באר מים
חיים ונזלים מן לבנון. מעין זה
חכמה פתר, הוא אמון מפלא,
שרצה לנטע אילנות בגן, הסתפל
בכל הגן ולא מצא שם מעין מים,
מה עשה? אמר, אוציא מעין
ואחר כך אטע גן ומתגדל האילן,
ומשום כך מעין גנים, בראשונה
הזכיר מעין ואחר כך גנים, וזה
חמשים ושלשה הסדרים של
התורה, וכמו שיש גן למטה, כך
יש גן למעלה, והפעין הזה הוא
במח, האילן - הגוף, ענפיו -
הזרועות והרגלים, ונזלים מן
לבנון - זה הלב (לבנה), שהיא
דל"ת, דלה בגלות, ועליה נאמר
יזל מים מדליו.

אוי להם לבני אדם שלא

תוקפא דכלא מלעילא, חילי חיל י' ודא אבא,
תוקפא דיליה נביעו דלית ליה סוף.

אמר רבי אלעזר אבא והא אוקמוהו מארי
מתניתין, דעד ארבעין יומין יכול
לאחזרא נוקבא דכורא, ואתהפך מדינא
לרחמי, ואוקמוהו בגין דעד כעין לית תמן
דיוקנא, דאתמר ביה (בראשית ב ו) וייצר יהו"ה
אלהי"ם, אם כן אמאי נטיל שעורא במ', בגין
דאיהי שעורא דנקודה דאיהי י' טפה,
(שעורא) דבה אתעביד י"ם מ"י, ודאי נחל
קדומים דא ו' דאתמשך מן י' (ס"א ים), והשקה
את כל פני האדמה, מאי פני האדמה, אלא
אלין אנפין דאינון סומק וחור וירוק ואופם,
באלין גוונין נהירא ההיא מבושא, דגוונין
אינון מהאי יבשה, נביעו נהורא דילה (ס"א
דחילא), דהכי איהו נביעו לארעא פנשמתא
לגופא, כמה דאילנא לא מתרבי אלא במיא,
הכי ישראל דאינון ענפין דאילנא לא מתרבי
אלא בנביעו דאורייתא.

ורזא דמלה מעין גנים באר מים חיים ונזלים
מן לבנון (שיר ד טו), מעין דא חכמה פתר
איהו אמון מופלא, דבעא לנטעא אילנין
בגנתא, אסתפל בכל גנתא ולא אשפח תמן
מבושא דמיא, מה עבד, אמר אפיק מעין,
ולבתר אטע גן, ואתרבי אילנא, ובגין דא מעין
גנים, בקדמיתא אדפיר מעין ולבתר גנים, ודא
ג"ן סדרים דאורייתא, וכמה דאית גן לתתא
הכי אית ג"ן לעילא, והאי מעין איהו במוחא,
אילנא גופא, ענפין דיליה דרועין ורגלין,
ונזלים מן לבנון דא לבא (ג"א לבנה) דאיהי
דל"ת דלה בגלותא, ועלה אתמר (במדבר כד ו) יזל
מים מדליו.

וי לון לבני נשא דלא משתדלין באורייתא,

מתעסקים בתורה, שנקראו עצי
יבשים, שהם עתידים להשרף
באש הגיהנם, ולא לחנם אמרו
בעלי המשנה שהם עמלים
ויורשים גיהנם, ואף על גב
שמתגדל האילן, שהוא גוף
התורה, ואין לו פרי, שהם מצוות
עשה, מה כתוב בו? רק עץ אשר
תדע כי לא עץ מאכל הוא אותו
תשחית וכרת, ומשום זה אמרו
בעלי המשנה שלא המדרש עקר,
אלא המעשה הוא העקר.

תקון חמשים ושלשה

בראשית ברא אלהים שם ב"ת,
שם א"ם, שהוא א"ם מאלהים,
והם הגן העליון והגן התחתון.
פתח רבי שמעון ואמר: ויטע
יהו"ה אלהים גן בעדן מקדם
וישם שם את האדם אשר יצר.
ויטע יהו"ה אלהים גן - זו
השכינה, בעדן - זו האם
העליונה, מקדם - האב העליון,
וישם שם את האדם אשר יצר -
זה העמוד האמצעי, ועליו נאמר
וייצר יהו"ה אלהים את האדם
עפר מן האדמה ויפח באפיו
נשמת חיים וגומר. וייצר, ציר
אותו בשני עולמות, בעולם הזה
ובעולם הבא, ויפח באפיו נשמת
חיים - זו נשמת כל חי, ויהי
האדם - זו רוח החיים, לנפש חיה
- זו השכינה התחתונה.

ועוד, ויטע יהו"ה אלהים גן -
זו תורה שבכתב, עדן - זה עדון
התורה, ושם שם את האדם של
בריאה, ומה כתוב בו? ביום
נטעף תשגשגי. ויצמח יהו"ה
אלהים וכו', יהו"ה אלהים -
אב ואם, כל עץ נחמד למראה -
זה העמוד האמצעי, שכל הגונים
היפים נראים בו, ומשום זה
נחמד למראה, תפארת - היפי של
כל הגונים, וטוב למאכל - זה
צדיק.

דאתקריאו עצים יבשים דאינון עתידין
לתוקדא בנורא דגיהנם, ולא למגנא אמרו
מארי מתניתין דאינון עמלין וירתיך גיהנם,
ואף על גב דמתרבי אילנא דאיהו גופא
דאורייתא, ולית ליה איבא דאינון פקודין
דעשה, מה פתיב ביה (דברים פ ב) רק עץ אשר
תדע כי לא עץ מאכל הוא אותו תשחית וכרת,
ובגין דא אמרו מארי מתניתין דלית מדרשא
עקר אלא המעשה איהו עקר. (דף טו ע"ב).

תקונא חמשיין ותלת

בראשית ברא אלהים תמן ב"ת, תמן א"ם
דהוא א"ם מאלהים, ואינון גן
עלאה גן תתאה. פתח רבי שמעון ואמר (בראשית
ב ל) ויטע יהו"ה אלהים גן בעדן מקדם וישם
שם את האדם אשר יצר, ויטע יהו"ה אלהים
גן דא שכונתא, בעדן דא אימא עלאה, מקדם
אבא עלאה, וישם שם את האדם אשר יצר
דא עמודא דאמצעיתא, ועליה אתמר (שם ב
ט) וייצר יהו"ה אלהים את האדם עפר מן
האדמה ויפח באפיו נשמת חיים וגומר, וייצר
ציר ליה בתריין עלמין בעלמא דין ובעלמא
דאתי, ויפח באפיו נשמת חיים דא נשמת כל
חי, ויהי האדם דא רוחא דחיי, לנפש חיה
דא שכונתא תתאה.

ועוד ויטע יהו"ה אלהים גן דא אורייתא
דבכתב, עדן דא עדונא דאורייתא, ושוין
תמן את האדם דבריאה, ומה פתיב ביה (ישעיה
יז יא) ביום נטעף תשגשגי. ויצמח יהו"ה
אלהים וכו' (בראשית ב ט), יהו"ה אלהים אבא
ואימא, כל עץ נחמד למראה (שם) דא עמודא
דאמצעיתא, דכל גוונין שפירין ביה אתחזיין,
ובגין דא נחמד למראה, תפארת שפירו דכל
גוונין, וטוב למאכל דא צדיק.

אָמַר לוֹ רַבֵּי יְהוּדָה: וְהָרִי פְתוּב כָּל עֵץ, אִם הָיָה אוֹמֵר עֵץ - יָפֵה, אֲבָל פְּתוּב כָּל עֵץ? אָמַר לוֹ: וְדָא כִּף זֶה, שְׂבָכְל מְקוּם, כ"ל הוּא צְדִיק, אֲבָל הַכֹּל אַחַד. כֹּל זֶה צְדִיק, עֵץ זֶה הָעֵמּוּד הָאֲמָצְעִי, שְׂגוּף וּבְרִית נְחֻשְׁבִים לְאַחַד, אֲבָל בְּפִתּוּב הָיָה כֹּל עֵץ נְחֻמֵּד לְמַרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל - זֶה צְדִיק, לְמַרְאָה - זֶה הַשְּׂכִינָה, שְׁנֵאֲמַר בֵּה בְּמַרְאָה אֱלֹהֵי אֲתוּדָע, וְעֵץ הַחַיִּים - זֶה הָעֵמּוּד הָאֲמָצְעִי, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים שְׁלֹמְעֵלָה, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְעֵלְיָה.

אָמַר לוֹ: הָרִי הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא הַגֶּן, שְׁמֵשׁ עֵץ הַחַיִּים נְטוּעַ, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹף הַגֶּן. מַה זֶה מִן הָאֲדָמָה? אֵלֶּא זֶה הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁמִמְנָה נְטוּעַ כֹּל עֵץ, שֶׁהוּא צְדִיק. כ"ל הוּא מְצַד שֶׁל מ"י, שְׂכָף עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן כ"ל מ"י, וּבְשִׁבְלָה נֵאֲמַר מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ וְגוֹמֵר, שֶׁהוּא הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא.

וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, הוּא לְמִטָּה, עֵץ הַדַּעַת טוֹב - זֶה מִטְטְרוּן, וְרַע - זֶה סְמַא"ל, וּמְשׁוּם זֶה וְעֵץ הַדַּעַת, ו' פֶּא לְרִבּוּת, שֶׁהוּא בֵּא מְקוּם אַחַר, וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְעוֹד, וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כֹּל עֵץ, זֶהוּ צִמַּח צְדִיק וּמִתַּחְתּוֹ יִצְמַח. בֵּא תְרַאֶה, כֹּל מִי שְׁשׁוּמֵר בְּרִית, אוֹתוֹ הַבֵּן שְׁנוֹתָן לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא עֲלָיו נֵאֲמַר וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים כֹּל עֵץ נְחֻמֵּד לְמַרְאָה - בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְטוֹב לְמֵאֲכָל - בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה, אֲבָל בֵּן אַחַר שֶׁלֹּא נֶעֱשָׂה בִּירָאָה וְאֶהְבָּה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, מַה פְּתוּב בּוֹ? וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְזוֹ עֲרֻבוּכְיָה שֶׁל טוֹב וְרַע, מְעָרֵב מִמְצָה וּשְׂאוֹר.

מְעוֹרֵב מִמְצָה וּשְׂאוֹר.

אָמַר לִיָּה רַבֵּי יְהוּדָה, וְהָא כָּל עֵץ פְּתִיב, אִי הוּא אָמַר עֵץ שְׂפִיר, אֲבָל כָּל עֵץ פְּתִיב, אָמַר לִיָּה וְדָא הָכִי הוּא, דְּבָכְל אֶתְר. כ"ל צְדִיק אִיהוּ, אֲבָל כֹּלֵא חַד, כֹּל דָּא צְדִיק, עֵץ דָּא עֵמּוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, דְּגוּף וּבְרִית חֻשְׁבִּינָן חַד, אֲבָל בֵּהֲאִי קָרָא כֹּל עֵץ נְחֻמֵּד לְמַרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָל דָּא צְדִיק, לְמַרְאָה דָּא שְׂכִינְתָא דְאֲתַמְר בֵּה (במדבר יב ו) בְּמַרְאָה אֱלֹהֵי אֲתוּדָע, וְעֵץ הַחַיִּים דָּא עֵמּוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, דְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים דְלַעֲיֵלָא דְאֲתַמְר בֵּה (קהלת ז יב) הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְעֵלְיָה.

אָמַר לִיָּה הָא שְׂכִינְתָא תַּתָּא אִיהִי גֶן, דְּמִתְמָן עֵץ הַחַיִּים נְטוּעַ, כְּמָה דְאֲתַמְר (בראשית ב ט) וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹף הַגֶּן, מֵאִי מִן הָאֲדָמָה, אֵלֶּא דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָא, דְּמִינָה אֲתַנְטַע כֹּל עֵץ דְאִיהוּ צְדִיק, כ"ל אִיהוּ מְסֻטְרָא דְמ"י, דְּהָכִי סָלִיק לְחֻשְׁבוֹן כ"ל מ"י, וּבְגִינָה אֲתַמְר (איוב לח כט) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ וְגוֹמֵר, דְאִיהוּ הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא.

וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אִיהוּ לְתַתָּא, עֵץ הַדַּעַת טוֹב דָּא מִטְטְרוּן, וְרַע דָּא סְמַא"ל וּבְגִין דָּא וְעֵץ הַדַּעַת ו' אֲתָא לְרִבּוּיָא, דְאִיהוּ אֲתִי מֵאַתְר אַחְרָא, עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְעוֹד וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כֹּל עֵץ, דָּא אִיהוּ צִמַּח צְדִיק (ירמיה כג ה) וּמִתַּחְתּוֹ יִצְמַח (זכריה ו יב), תָּא חֲזִי כֹּל מֵאֵן דְּנִטְיֵר בְּרִית, הֵהוּא בַר דְּיַהֲיִב לִיָּה קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא, עֲלִיָּה אֲתַמְר (בראשית ב ט) וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים כֹּל עֵץ נְחֻמֵּד לְמַרְאָה בְּרִיזִין דְאֲוִרִיתָא, וְטוֹב לְמֵאֲכָל בְּפִקוּדֵין דְאֲוִרִיתָא, אֲבָל בְּרָא אַחְרָא דְלֹא אֲתַעֲבִיד בְּדַחֲלֵיו וְרַחֲמֵיו דְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא, מַה פְּתִיב בֵּיה (שם) וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְדָא עֲרֻבוּכְיָא דְטוֹב וְרַע,

וְכַבֵּן צוּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹמֵר אֶת עֲצֻמוֹ בְּפִרְיָהּ
וּרְבִיחָהּ. זְהוּ שְׁפָתוֹב וּמַעֲיַן הַדַּעַת
טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, טוֹב -
מִצַּד שֶׁל דָּם טְהוֹר, וְרַע - מִצַּד
שֶׁל דָּם נְדוּת, שֶׁהֵבֵן הַזֶּה גּוֹרֵם
אֲבָדָן שֶׁל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת, זְהוּ
שְׁפָתוֹב כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת
תָּמוּת, מוֹת - בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת
- בְּעוֹלָם הַבָּא.

תקון חמשים וארבעה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, אֶת
הַשָּׁמַיִם - עֵץ הַחַיִּים, וְאֶת הָאָרֶץ
- כָּל עֵץ נִחְמָד לְמִרְאָה, וְהָאָרֶץ
הַיְתֵה תְהוּ וּבְהוּ זֶה עֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע, וְזֶהוּ סוּד תְּהוּ, עֵמֶק רַע,
בְּהוּ - עֵמֶק טוֹב, וְזֶה עֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע, כִּי שֵׁם בְּלִל יְהו"ה שְׁפַת
כָּל הָאָרֶץ, וּמִכָּאֵן יֵצֵא כָּל
הָעֲרֻבוּבִיָּה שֶׁל טוֹב וְרַע, שֶׁהוּא
הַסּוּד שֶׁל צַדִּיק וְרַע לוֹ רָשַׁע וְטוֹב
לוֹ.

תקון חמשים וחמשה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא, בִּי"ת רֵא"ש, וְהֵם
אָב וָאֵם. בְּרָא תְרַגּוּם בֵּן, הוּא
הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר
וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, יֵשׁ עֵדֶן וְיֵשׁ
עֵדֶן, זְהוּ שְׁפָתוֹב וְנִחַל עֲדֻנְיָהּ
תְּשַׁקֵּם, עֲדֻנְיָהּ וְדָא, זְהוּ עֵדֶן
עָלְיוֹן, כְּתָר עָלְיוֹן, הָעֵדֶן שְׁלֵמְטָה
זֶה י', וְיֵשׁ עֵדֶן שְׁלֵמְטָה, וְזוֹ הָאֵם
הָעָלְיוֹנָה שְׁהִיא ד', הִיא עֵדֶן אֶל
הַנְּהַר שְׁלֵמְטָה מִמֶּנּוּ, זְהוּ שְׁפָתוֹב
וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת
הַגֵּן.

בֵּא וּרְאֵה כִּמְהָ נִהְרוֹת הֵם
שְׁמֻשָּׁנִים זֶה מִזֶּה, יֵשׁ נִהַר וְיֵשׁ
נִהַר. יֵשׁ נִהַר מִהָאֹר שְׁלֵמְעָלָה,
שְׁנַקְרָא הַנְּהַר שֶׁל הַמַּיִם שֶׁל
הַתּוֹרָה, שְׁנַאֲמַר בְּהַ תּוֹרַת חֻכֵּם
מְקוֹר חַיִּים, וְיֵשׁ נִהַר שְׁנַקְרָא נִהַר
פְּלָגְיוֹ, שְׁכֻמָּה פְּלָגְיוֹ עֲמָקִים

וּבְגִין דָּא מִנֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל
לְנִטְרָא גְרַמְיָה בְּפִרְיָהּ וּרְבִיחָהּ, הַדָּא הוּא
דְּכְתִיב (שם י"ז) וּמַעֲיַן הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל
מִמֶּנּוּ, טוֹב מִסְטְרָא דְדָם טְהוֹר, וְרַע מִסְטְרָא
דְדָם נְדוּת, דִּהְאִי בַר גְּרִים אֲבוּדָא דְתַרְיָן
עָלְמִין, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (שם) כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ
מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעָלְמָא דִּין, תָּמוּת
בְּעָלְמָא דְאַתִּי.

תקונא חמשין וארבע

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, אֶת הַשָּׁמַיִם עֵץ
הַחַיִּים, וְאֶת הָאָרֶץ כָּל עֵץ נִחְמָד
לְמִרְאָה, וְהָאָרֶץ הַיְתֵה תְהוּ וּבְהוּ דָא עֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע, וְדָא רְזָא תְהוּ עֵמֶק רַע, בְּהוּ עֵמֶק
טוֹב, וְדָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, כִּי שֵׁם בְּלִל
יְהו"ה שְׁפַת כָּל הָאָרֶץ (שם י"א ט), וּמִהֲכָא נִפְקַ כָּל
עֲרֻבוּבִיא דְטוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ רְזָא דְצַדִּיק וְרַע
לוֹ רָשַׁע וְטוֹב לוֹ. (דף פ"ג ע"א).

תקונא חמשין וחמש

בְּרֵאשִׁית בְּרָא בִּי"ת רֵא"ש, וְאִינוּן אָבָא
וְאִימָא, בְּרָא תְרַגּוּם בְּרָא. אִיְהִי
עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, וְעָלְיָהּ אֲתַמַּר (בְּרֵאשִׁית ב'
י) וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, אִית עֵדֶן וְאִית עֵדֶן, הַדָּא
הוּא דְכְתִיב (תְּהִלִּים לו ט) וְנִחַל עֲדֻנְיָהּ תְּשַׁקֵּם,
עֲדֻנְיָהּ וְדָא, דָּא עֵדֶן עֲלָאָה כְּתָר עֲלָאָה, עֵדֶן
דְּלִתְתָא דָא י', וְאִית עֵדֶן דְּלִתְתָא וְדָא אִימָא
עֲלָאָה דְּאִיְהִי ד', אִיְהִי עֵדֶן לְגַבֵּי נִהַר דְּלִתְתָא
מִינָהּ, הַדָּא הוּא דְכְתִיב וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן.

הָא חֲזִי כִּמְהָ נִהְרוֹת אִינוּן מְשַׁנְיִין דָּא מִן דָּא,
אִית נִהַר וְאִית נִהַר, אִית נִהַר מִנְהוּרָא
דְּלְעִילָא דְאֲתַקְרִי נִהַרָא דְמִיָּא דְאֹרִייתָא,
דְּאֲתַמַּר בְּהַ (מְשַׁלֵּי י"ג י"ד) תּוֹרַת חֻכֵּם מְקוֹר חַיִּים,
וְאִית נִהַר דְּאֲתַקְרִי נִהַר פְּלָגְיוֹ, דְּכֻמָּה פְּלָגְיוֹ

עֲמִיקִין תְּלִיין מַנִּיה, דְּאַתְמַר בְּהוּן (שם כא)
 פִּלְגֵי מַיִם לֵב מְלֹךְ וְגוֹמֵר, וְאִית נָהָר דְּאַתְקָרִי
 נַחַל קְדוּמִים, דְּאַתְמַשֵּׁף מֵעֲלָאִין, וּמַנִּיה תְּלִיין
 שְׂבַעָה נְהָרוֹת, דְּאַתְמַר בְּהוּן (תהלים צח ח) נְהָרוֹת
 יִמְחֲאוּ כִּף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ, וְאִית נָהָר דְּאַתְקָרִי
 נָהָר דִּינוֹר מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא, דְּאַתְמַר
 בֵּיה (דניאל ז ט) נָהָר דִּינוֹר נָגִיד וְנִפְק מִן וְגוֹמֵר,
 וְנָהָר בְּכָל אַתְר אִיהוּ ו', מִסְטָרָא דְאַבָּא וְאִמָּא
 אַתְקָרִי נַחַל קְדוּמִים, וּמִסְטָרָא דְעֵדָן עֲלָאָה
 אַתְמַר בֵּיה (תהלים לו ט) וְנַחַל עֲדִנְיָה תִּשְׁקֵם.

וּמִסְטָרָא דִּימִינָא אַתְקָרִי נָהָר פִּלְגֵי, וּמִסְטָרָא
 דְשְׂמַאלָא אַתְקָרִי נָהָר דִּינוֹר, וּמַנִּיה
 תְּלִיין שְׂתִין עֲנַפִּין דְנוּרָא דְאַתְקָרִיאוּ שְׂשִׁים
 גְבוּרִים, וְאִינוּן שְׂתִין פּוּלְסִין דְנוּרָא דְמַחֲיוּהָ
 לְמַטְטְרוּן, וּמִסְטָרָא דִימִינָא וְשְׂמַאלָא אַתְמַר
 בְּכָל נַחֲלִין דְתְּלִיין מַנִּייהוּ, נְהָרֵי נַחֲלֵי דְבִשׁ
 וְחַמָּאָה, וְנַחַל עֲדִנְיָה דָא נָהָר דְנִפְיָק מֵעֵדָן,
 דְּאַתְמַר בֵּיה (בראשית ב ט) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדָן, וְהָאִי
 אִיהוּ עֵדָן דְעֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים וְכוּ' (ישעיה
 סד ג) סְתִים וְגִנִּז, דְּאִיהוּ כְתֵר עֲלָאָה, וּמִשֵּׁם
 יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים (א דְּאִיהוּ ד' אַתְנוּן דְשֵׁם
 בִּן ד') אֲלִין יְהוּ"ה דְּאִינוּן אַבָּא וְאִמָּא בְרָא
 וּבְרִתָּא. תָּא חֲזִי קְרַקְפְתָּא דָא אַל"ף, פְּגוּוּנָא
 דָּא אַרְבַּע סְטְרִין דִּילִיה בְּהוּן הוּהוּ יְהוּ"ה
 הוּא וְשְׂמִיָּה חַד, (דברים ד לה) אִין עוֹד מְלַבְדוּ
 בְּלָא פְרוּד וּבְלָא שְׂתוּף פְּלָל.

וְעוֹד וְנָהָר דָּא ו', יוֹצֵא מֵעֵדָן דָּא י', וּמִשֵּׁם
 יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים דָּא ד', (אַלִין
 אַרְבַּע אַתְנוּן). וְעוֹד וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדָן דָּא אִימָא
 עֲלָאָה דְאִיהוּ א' תְּנִינָא, פְּמָה דְאִוְקְמוּהוּ מְאָרִי
 מְתִנִּיתִין מְאִי אַל"ף אַלף בִּינָה, וְלֹאן אַתְמַשֵּׁף

תְּלוּיִים מְמַנּוּ, שְׂנַאֲמַר בְּהֵם פִּלְגֵי
 מַיִם לֵב מְלֹךְ וְגוֹמֵר, וְיֵשׁ נָהָר
 שְׂנַקְרָא נַחַל קְדוּמִים, שְׂנַמְשֵׁף
 מֵהַעֲלִיּוֹנִים, וּמַמְנוּ תְּלוּיִים שְׂבַעָה
 נְהָרוֹת, שְׂנַאֲמַר בְּהֵם נְהָרוֹת
 יִמְחֲאוּ כִּף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ, וְיֵשׁ
 נָהָר שְׂנַקְרָא נָהָר דִּינוֹר מִצַּד
 הַשְּׂמָאל, שְׂנַאֲמַר בּוּ נָהָר דִּי-נָהָר
 נָגִד וְנִפְק מִן וְגוֹמֵר, וְנָהָר בְּכָל
 מְקוֹם הוּא ו'. מֵהַצַּד שֶׁל אָב וְאִם
 נִקְרָא נַחַל קְדוּמִים, וּמִצַּד שֶׁל
 הָעֵדָן הָעֲלִיּוֹן נִאֲמַר בּוּ וְנַחַל
 עֲדִנְיָה תִּשְׁקֵם.

וּמִצַּד הַיְמִין נִקְרָא נָהָר פִּלְגֵי, וּמִצַּד
 הַשְּׂמָאל נִקְרָא נָהָר דִּינוֹר, וּמַמְנוּ
 תְּלוּיִים שְׂשִׁים עֲנַפִּים שֶׁל
 אֵשׁ שְׂנַקְרָאוּ שְׂשִׁים גְבוּרִים, וְהֵם
 שְׂשִׁים מִכּוֹת שֶׁל אֵשׁ שֶׁהִכּוּ אֶת
 מַטְטְרוּן, וּמִצַּד הַיְמִין וְהַשְּׂמָאל
 נִאֲמַר בְּכָל הַנַּחֲלִים שְׂתִלוּיִים
 מֵהֵם, נְהָרֵי נַחֲלֵי דְבִשׁ וְחַמָּאָה.
 וְנַחַל עֲדִנְיָה, זֶה הַנָּהָר שִׁיּוּצָא
 מֵעֵדָן, שְׂנַאֲמַר בּוּ וְנָהָר יוֹצֵא
 מֵעֵדָן, וְזֶהוּ הָעֵדָן שְׂעִין לֹא רָאָתָה
 אֱלֹהִים וְכוּ', סְתוּם וְגִנּוּז, שֶׁהוּא
 כְּתֵר עֲלִיּוֹן, וּמִשֵּׁם יִפְרֵד וְהָיָה
 לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים (א. שְׂהוּא ד' אוֹתִיּוֹת
 שֶׁל שֵׁם בִּן ד', אֲלוּ יְהוּ"ה שְׂהֵם הָאָב
 וְהָאִם, הַבֵּן וְהַבַּת. בֹּא וּרְאֵה,
 הַקְּרַקְפְתָּא זֶה אַל"ף כְּמוֹ זֶה: (צִיּוֹר
 לַמַּעֲלָה), אַרְבַּעַת הַצְּדָדִים שְׂלוּ בְּהוּן
 הָיָה יְהוּ"ה הוּא וְשִׁמוּ אַחַד, אִין
 עוֹד מְלַבְדוּ, בְּלִי פְרוּד וּבְלִי שְׂתוּף

פְּלָל (צִיּוֹר לַמַּעֲלָה).
 וְעוֹד, וְנָהָר - זֶה ו', יוֹצֵא מֵעֵדָן -
 זֶה י', וּמִשֵּׁם יִפְרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה
 רְאשִׁים - זֶה ד', (אַלוּ אַרְבַּע הַאוֹתִיּוֹת).
 וְעוֹד, וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדָן - זֶה הָאִם
 הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא א' הַשְּׂנִיָּה, כְּמוֹ
 שְׂבָאָרוּהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָה מֵה זֶה
 אַל"ף? אַלף בִּינָה, וְלֹאן נִמְשֵׁף

תפלה קדם למוזר הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגברתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למונדנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ.
וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אַמֵּן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעָלְמָא (בעשי"ת וְלְעָלְמָא
מְכַל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא.
וְאִמְרוּ אַמֵּן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל
כָּל מַאן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אֲתַר
וְאַתְרֵי יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וּפְרוּקְנָא מִן קַדָּם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אַמֵּן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ
אַמֵּן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. ⁽¹²⁸⁾ בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פְּרוּקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ⁽¹²⁸⁾ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אַמֵּן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁמֵהּ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. ⁽¹²⁸⁾ לְעָלְמָא
מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ
אַמֵּן: ⁽¹²⁸⁾ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין וְדִי בְּכָל אֲתַר וְאַתְרֵי,
יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קַדָּם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא
וְאִמְרוּ אַמֵּן: ⁽¹²⁸⁾ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה
וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן: ⁽¹²⁸⁾ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן: ⁽¹²⁸⁾

זהר השבת

קונטרסים
"זהר השבת"
לפי סדר פרשיות השבוע
ערוכים וכתובים בשפה קלה ונעימה לקריאה.

השתתף גם אתה בהדפסת הספרים
ותזכה להנות מזהר השבת
-עלות הדפסת קונטרס \$260-
כל הקודם זוכה!

לקניית זכות קונטרס נוסף מ"זהר השבת":
0548-436784

(ניתן לתרום לע"ג, רפואה, הצלחה וכו')

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁם עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר
אֲדָרָא רַבָּא
וְאֲדָרָא זוּטָא

מִהִתְנַחֵם הָאֱלֹקִי
רַבֵּי שְׁמוּעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
הַמְּנַקֵּד

עֲמוּד הַיּוֹמִי
מִחֶלֶק לְלַמּוּד חֲדָשִׁי
וְלְלַמּוּד שְׁנֵתֵי 354 יָמוֹת הַשָּׁנָה

וְהוּא מְרַפָּא לְנַפְשׁ וּמְאִיר הַנְּשֻׁמָה בְּאוֹר יְקָרוֹת
וְהַלּוּמְדִים בּוֹ יִרְאוּ יְשׁוּעוֹת וְנִפְלְאוֹת

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
חֲדָשׁ תַּמּוּז תַּש"ע לַפ"ק
עֵידָה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א